

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

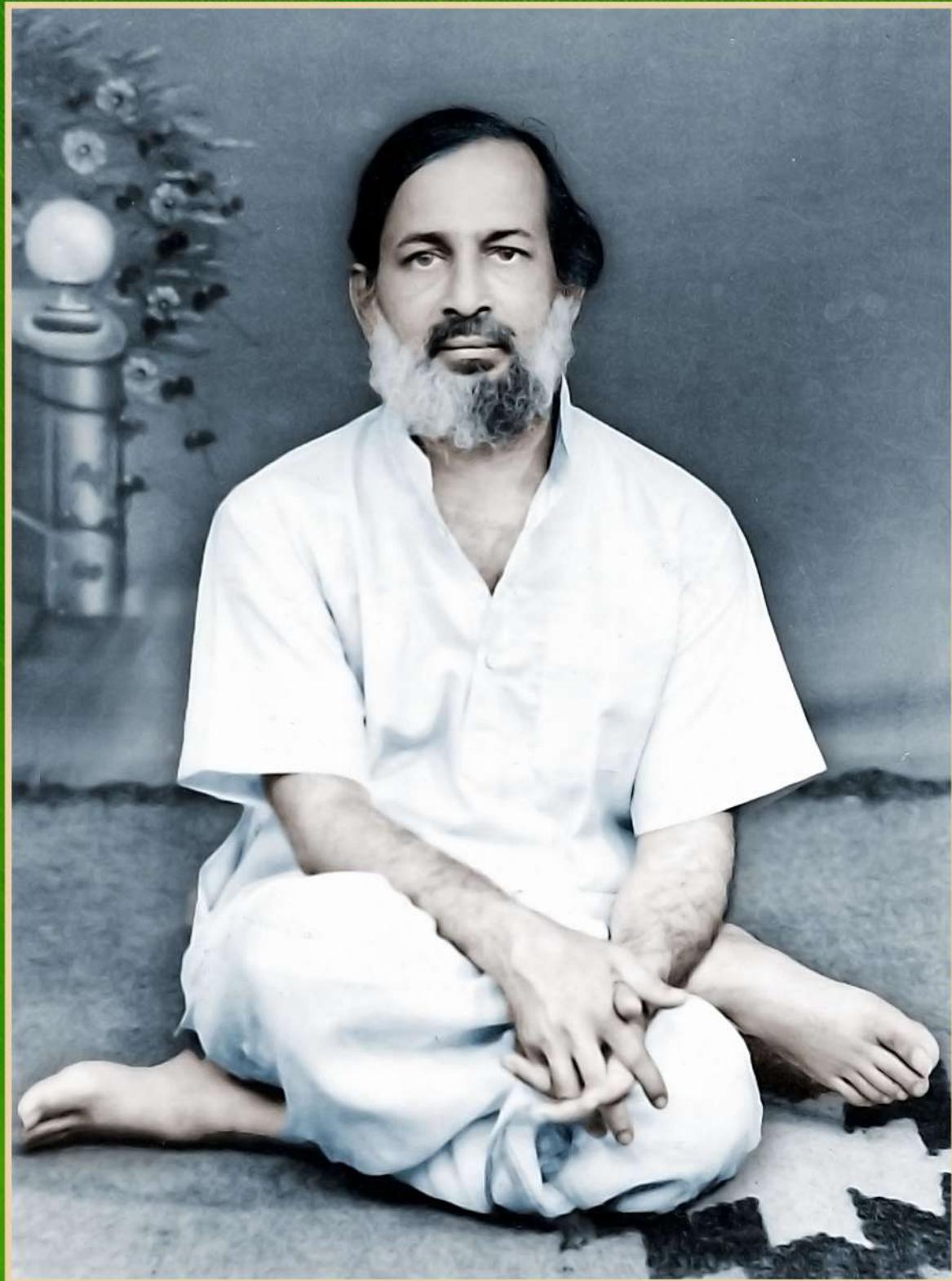
ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2023

ವೆಲ - ₹ 10.00

ಸಂಯುಭಾಬಂ

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಾಹಿತಿಕ

ಸಂಪುಟಿ: 41 ಸಂಚಿಕ: 06

ಪೂರ್ಣ ಭರ್ತಾರ್ಥಿ ಗುರುದೇವ್ಯಲ ಜಯಂತಿ
(30-10-2023)

ఈ నెల పండుగలు

అక్టోబరు 01 - పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ జన్మదినంత్వవము

అక్టోబరు 09 - పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ జన్మదినంత్వవము

(తిథి-భాగ్రమ్య బహుళ దశలు)

అక్టోబరు 24 - విజయదశమి

అక్టోబరు 24 - శ్రీ శిలాంగ్ సాయినాథ్ మహారాజ్ మహాసమాధి

అక్టోబరు 30 - పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జయంతి

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ జన్మదినంత్వవము

01-10-2023 (ఇంగ్రీ కాలమాన ప్రకారము)

09-10-2023 (భాగ్రమ్య బహుళ దశలు)

ఆయన ఎవరు ?

శేషుతో అడిదం వేదవతి

నెల్లూరు జిల్లా 'విద్యానగర్' అనే గ్రామంలో ఒక చిన్న ఇల్లు. అంటి సత్పుంగహాలో ఒక మధ్య తరగతి లెక్కర్ గారు సాయి సేవలో నిమగ్నులై చాపమీద కూర్చుని వున్నారు. ఆయన ఎవరో కాదు - మన పూజ్యతే మాస్టరుగారే! ఇంతలో ఒక బస్సు వారింటి ముందు ఆగింది. అది శిరిడి యాత్రకు నెల్లూరు నుంచి బయలు దేరిన బస్సు. అందులోంచి ఆత్రంగా, ఉత్సాహంగా ప్రయాణీకులైన సాయి భక్తులు వేగంగా దిగసాగారు. తమకు సాయినాథుని పరిచయం చేసి తమ జీవితాలలో వెలుగులు నింపిన ప్రేమమూర్తి అయిన మాస్టరుగారిని వెంటనే దర్శించాలనే ఉత్సాహంతో వేగంగా సత్పుంగ హోలు వైపు పరుగులు తీశారు. వారు ఆయనను చూసేందుకు ఆత్రంగా ఒకరినొకరు తోసుకుంటూ పోటీ పడడంతో, హోలు బయట పదుకుని వున్న చిన్న కుక్కపిల్లలై ఒకరి కాలుపడి అది అక్కడి కక్కడే చనిపోయింది. తామెంతో ఉత్సాహంగా బయలుదేరిన శిరిడి యాత్రలోని ఈ అపశ్యతి ఆ భక్తులనెంతగానో బాధించింది. వారంతా వెళ్లి మాస్టరుగారితో వారి బాధను విన్నవించుకున్నారు.

అప్పుడోక అద్భుతం జరిగింది. పూజ్యతే మాస్టరుగారు ఆ చనిపోయిన కుక్కపిల్లను తమ వద్దకు తెమ్ముని దానిని ఒడిలో వుంచుకున్నారు. బాబాను ప్రార్థించి దానిపై ఊదీ చల్లి దానిని నిమురుతూ అందరితో మాట్లాడసాగారు. కొద్ది నిమిషాలలోనే అది లేచి హాయిగా నడుచుకుంటూ వెళ్లిపోయింది!!

ఈ అద్భుత లీలకు, ఆ సాధారణ వేషధారణ వెనుకవున్న ఆ అసాధారణ వ్యక్తి అయిన పూజ్యతే మాస్టరుగారి శక్తి సామర్థ్యాలకూ అందరూ ఆశ్చర్య చకితులయ్యారు.

మరణాన్ని సైతం శాసించగల ఆయన ఎవరు ?

బ్రహ్మలిఖితమైన కర్మసూత్రాన్ని సైతం శాసించగల భగవంతుడా? జనన మరణాలను సైతం నియంత్రించ గల

సర్వసమర్థుడా?

అసలైన ఆధ్యాత్మిక జీవితపు శక్తి సామర్థ్యాలను బుజువు చేసి, నకిలీ ఆధ్యాత్మికత, నాస్తిక హేతువాద భావాల పునాదులను కూకటివేళ్ళతో సహా పెకలించగల సనాతన ధర్మవేత్తా!?

అంతేకాదు.....

సమర్థ సద్గురువైన సాయినాథుని తన భక్తితో పరపశింప చేసిన భక్తాగ్రేసపుడాయన!

I.A.S. లాంటి ఉన్నత పదవులను తృణప్రాయంగా త్యజించి తమ జ్ఞానవర్ధంతో ఎందరినో అన్వేషణకు పురికొలిపిన ఒక దివ్యప్రభోధకుడు!

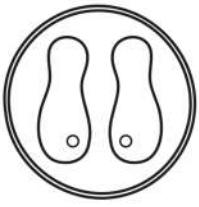
ధర్మబద్ధమైన, నిర్ద్ధష్టమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితపు బౌన్నత్యాన్ని చాటిచెప్పి పాశ్చాత్య, ఆధునిక ప్రలోభాలతో, ప్రభావాలతో అల్లకల్లోలమైన శూన్య జీవితాల హీనమైన పరిస్థితిని తేటతెల్లం చేసి ప్రజలను రక్షించిన ధర్మరక్షకుడు!

అధ్యాత్మిక సూత్రాలను, ఆధునిక వైజ్ఞానిక సిద్ధాంతాలను సమస్యయపరచి భగవంతుని అస్తిత్వాన్ని, సృష్టి తత్త్వాన్ని, ప్రకృతి సూత్రాలను, కర్మ సిద్ధాంతాన్ని సహేతుకంగా నిరూపించిన జ్ఞానతేజుడు!

ఆతీక్రిష్టమైన ఆధ్యాత్మిక సత్యాలను అనుభవ పూర్వకంగా, సరళంగా, పొమరులైన ప్రజలకు కూడా అర్థమయ్యేలా ఎరుకపరచిన బోధనాదక్కుడు!

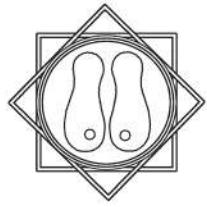
మూర్ఖాచారాలను, కులమత జాతిభేదాలను, సంకుచిత ధోరణులను త్యజించి జీవించిన ధీరుడు. వాటిని తమ నిర్ద్ధష్టమైన ఆధ్యాత్మిక బోధతో, ఆచరణతో పారద్రోలిన సంఘనంస్తుర్త!

ఆయనే మన పూజ్య ఆచార్య
శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరు గారు !!!

స్రీమంగబాద్వా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:41

అక్టోబర్ -2023

సంచిక:06

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన ‘సాయిబాబా’

విషయ సూచిక

01.	ఆయన ఎవరు?	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	03
02.	మానవజాతి అనే మహావ్యక్తానికి ఏండిన	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
	ఆధ్యాత్మిక ఫలం శిలిడీ సాయిబాబా		
03.	పుట్టినరోజు కానుక	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	మా అమ్మ, ముగురమ్మల మూలపుటమ్మ!	శ్రీమతి రేపూరి అరుంధతి	11
05.	మార్గ దర్శకులు	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	15
06.	విశ్వమాత శ్రీ అలివేలుమంగమ్మకు జీహీర్ణు!	శ్రీమతి శ్రీదేవి	17
07.	మధురమైన ఆత్మవంచనలో మునగరాదు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	22
08.	అమ్మ! శరణు శరణు!	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	24
09.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి వైమవతి	26
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి భాగ్య	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

టీఎఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

మానవజ్ఞాని ఆనే మహావ్రక్షానికి పుట్టిన ఆధ్యాత్మిక పులం శిరీం నొఱుణబాబు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కి రాల భరద్వాజ

మన సమాజమంతా అంధకార బంధురంగా, మతకలహాలు, సమయంలో వర్ష సంబంధమైన అలజడులతో నిండియున్న ఈ సమయంలో విజయజ్యోతి మిణుకు మిణుకుమంటూ మనకు విజయదశమి రూపంలో ఆశాజ్యోతిని మాపుతోంది. కారణం అది మహాత్ములలోకెల్ల తలమానికమైన శ్రీ శిరీం సాయిబాబా మహాసమాధి చెందిన రోజు. ప్రతి సంవత్సరం భక్తులు ఆ రోజు ఆయన పుణ్యతిథి జరుపుకొని వారి హృదయాలలో ఆయన నాటిన నిజమైన మానవతా జీజాలను చక్కని స్ఫురులనూ సంరక్షించుకునే రోజు.

మహారాష్ట్ర దేశంలో అహృదునగర్ జిల్లాలోని అతి కుర్రామమైన శిరీం రామ పాశిమేరలో సం॥1854 ప్రాంతంలో ఒక రోజున ఒక వేపచెట్టు కీంద 16సం॥ల యువకునివలె కూర్చోని మొదట ప్రకటమైనారు శిరీం సాయిబాబా. వారి ఊరు, పేరు, కులము, మతము, తల్లిదండ్రులు మొదలైన వివరాలు ఎవరికీ తెలియదు. ఎందరడిగినా చెప్పక చిరునప్పుతో దాటవేసేవారు. ఎప్పుడూ ‘అల్లామాలిక్’ (దైవమే ప్రభువు) అని స్నేహిస్తూ, అయిచిళ్ళ దగ్గర ఇక్క చేస్తూ, శీతోష్ణాలను లెక్కచేయక అహారాత్మలు ఆ చెట్టు మొదటికీ కనిపించేవారు. ఆర్యులు నమస్కరిస్తే ‘అల్లా అచ్చా కరేగా’ అని ఆశీర్యబింబించేవారు. ఇక అది రామబాణమై రక్షించేచి. ఒకప్పుడు మౌనం వహించేవారు లేక ‘అల్లా అనుమతించ లేదు’ అనేవారు. ఒకసాల వర్షాలు తీవ్రంగా వున్నప్పుడు భక్తుల బిలపంతంపై రామములోని పాడుబడ్డ మశీదులో నివసించ నారంజంచారు. దానికి ‘ద్వారకామాయి’ అని పేరుబెట్టారు. అందు తూర్పువైపున నిరతాగ్నిని, మసీదు ఎదుట తులసిని ప్రతిష్టించి తాము ఉత్తరంగా కూర్చోనేవారు. సుమారు 60 సం॥లు తమ అవతార కార్యాన్ని కొనసాగించారు.

సాంప్రదాయకులైన ముస్లిములోచ్చినపుడు అరబ్బోలో ఖురాన్ నుండి వాక్యాలు చెప్పి వారి సాంప్రదాయం ప్రకారం ఆత్మపుధంలో నడిపించేవారు. రంజాన్, మొహరమ్ వంటి వేడుకలు జరుపుకోమని ప్రశ్నపోయించేవారు. పీరు

నివేదన తెచ్చినపుడు ‘పాతిహో’ చదివేవారు. స్థానికమైన ముస్లిముల విత్తాంతి గృహమైన తాకియాకు వెళ్ళి రాతులందు పకీర్లతో కలిసి గజుకట్టి నృత్యం చేస్తూ అరబ్బో, పాశ్చిభాషులలోని భక్తిగీతాలనే కాక కబిరు వంటి మహానీయుల తత్వాలను కూడా పాడేవారు. తాము పేదఫకీరీని అల్లా యొక్క బాసిను మాత్రమేనని చెప్పేవారు. అబ్దుల్లా, బడేబాబా, అబ్బానేట్, ఇమాంభాయి మొ॥న సాధువులను ఇస్లాం సాంప్రదాయానుసారం కృతార్థులను

చేశారు. హజరత్ తాజుబ్రీన్ బాబా, దర్వేష్ పా, బన్సేమియా, పంషుల్హీన్ వంటి ముస్లిం సిద్ధపురుషులు శ్రీ సాయిని గొప్ప ఔలియాగా తలవి తమ శిష్యులను వారి దర్జనానికి పంపేవారు.

పై కారణాలుగా ఆయన ముస్లిం అనుకోందామా అంటే హిందువులచేత రామనవమి, గురుపూర్విమ (వ్యాస పూర్విమ), దత్తజయంతి జలపించడమే కాక, వారిచేత వేదాంత పంచదశి, భగవభీతి, భాగవతము వంటి గ్రంథాలను చదివించేవారు. రాముడు, మారుతి, దత్తాత్రేయులవారు, గణపతి, బితలుడు మొఱన దేవతల రూపంలో ఆయ భక్తులకు దర్జనమిచ్చి తామే సకల దేవతలు అని నిరూపించారు. సైష్విక బ్రహ్మవారిగా అగ్నిని సేవిస్తూ, పంచభక్తతో జీవించారు. భాష్యత్తుయంలో భగవభీతను కాబి వడబోసిన పండితుని విద్యాగ్రహభంగం చేసి కీలకమైన ఒక శోకానికి వినుాత్మమైన వ్యాఖ్యనిచ్చారు.

నాడు, పూర్వము కూడ హిందూ ముస్లిం సాంప్రదాయాలలో వెలసిన మహానీయులందరూ తన రూపమేనని దర్జనపూర్వకంగా నిరూపించారు. ఏ జీవిని హింసించినా, ఆదలించినా కూడా అది తమకే చెందుతుందని నిదర్శనమిచ్చారు. ఆరాధ్యములైన 'శిల్ప' ప్రతిమలు కూడ తమ రూపమేనని నిరూపించారు. సర్వకాల సర్వాపస్థల యందు తన భక్తుల భాష్యంతరాలలో ఎక్కడ ఏమి జరుగుతున్నా అది ఆయనకు తెలిసేది. అందుకే హిందూ మహానీయులు ఆయనను సంపూర్ణ దత్తాత్రేయ అవతారంగా, మహానీయులనే మణులలో కెల్లా కోహినూర్ పంటివాడని స్తుతించారు. ఎందరో కైస్తువ, పాల్చి, హిందూ, జైన మతస్థులకు కూడ బివ్యాసుభవాలను ప్రసాదించి ఉధరించారు. అక్షర్ వంటి వక్తవర్యులు, కజీరువంటి మహానీయులు ఎటువంటి సర్వమత సామరస్యం కోసం కష్టించారో, అట్టి కృషి పలితంగా మానవజాతి అనే మహావృక్షానికి పండిన ఆధ్యాత్మఫలమూ శ్రీసాయి అనిపిస్తుంది. ఆత్మ సర్వగతమనీ కనుక జీవకారుణ్యము, మత సామరస్యమూ మన ధర్మాలని వాచా కాక అనుభవ పూర్వకంగా నిరూపించిన బిష్టపురుషుడు సాయిబాబా.

భకులు ఆయనైంతగా కొలిచినా ఆయన పేద ఫకీరుగానే వ్యవహారించారు. 60 సం॥లలో ఒక్కసాల కూడ భక్తులు తమను ఊరేగించడానికి ఆయన సమ్మతించలేదు. నిత్యమూ భక్తులనుండి సమకూడిన 4, 5 వందల

రూపాయలను సూర్యాస్తమయ మయ్యేసలకి పేదలకు పంచిలుచ్చి పంచజిక్ నాత్రయించిన పరమ వైరాగ్యమూలి. కోటీశ్వరులూ, నిరుపేదలూ, నోరులేని జీవులు - పీటన్నిటీకి ఆయన దర్జారులో ఒకే స్థానముండేది. భక్తులకూ, వారికి మధ్య ఎటువంటి మధ్యవర్తులూ పుండేవారు కాదు. క్షుద్రమైన శక్తి ప్రదర్శనను ఆయన నిరసించారు. పైన చెప్పిన ధర్మాలను బోధించే బిష్టీలలు ఆయన సంకల్పించకనే సంభవించేవి. కేవలం భక్తుల నాశ్వర్యపరచి తమ ఆధిక్యం చాటుకొనే లీలలను ఆయన వేశ్యతో ముద్దులాటగా పరిగణించారు.

ఈలా 60 సం॥లు శిలిడీ యందే నివసించి అక్షింబర్ 1918 విజయదశమి నాడు మధ్యపూర్వం 2-30 గంపిలకు సాయి శలీరాన్ని త్యజించారు. అయినప్పటికే వారి వాగ్దానం ప్రకారం ఎందలికో నేటికి తమ స్వాలదేహంలో గాసీ, స్వప్నంలో గాసీ దర్జనమిస్తూ భక్తులను రక్షిస్తున్నారు. వారి ప్రత్యక్షసన్నిభిలో నాడెలా సర్వమతస్థులూ కలిసి అన్ని మతాల వేడుకలు జరుపుకున్నారో, అలానే నేడు కూడ జరుగుతున్నాయి. ఇటువంటి మహానీయుని చలత్త, బోధలను పలశీలించడం నేటి సమాజానికింతో ఆవశ్యకం. కులమత కలహోలు, వికృతమైన వర్షప్యవస్తు వంటివి, ప్రజల హృదయాల నుండి తొలగించబడడానికి ఇది చక్కటి సాధనము. మన ధర్మశాస్త్రాలు 'ధర్మసందేహం కలిగినప్పుడు ఆత్మవేత్తల ఆచరణలను ధృవతారగా తీసుకోవలసివస్తుందని, అట్టి గురువుల వాక్యాలకు, శాస్త్రానికి, వైరుధ్యమేర్పడినప్పుడు శాస్త్రాన్ని విడచి మహానీయుల ఆచరణ, బోధనలకే ప్రాధాన్యమివ్వాలని' చెబుతాయి. ఈ ధర్మాన్నసుసలించి ఛాందసులు నడుచుకున్నట్టుయితే, ఈనాడు మన సమాజ మెదుర్కొంటున్న సమస్యలైన్ని ఉత్పన్నమయ్యేవే కావు. ఈ సత్యాన్ని విస్తరించినా, కాలం దైవస్యరూపం కనుక నేటి ఆచార్యులనూ, పీతాధిపతులనూ తమ వైఖలిని మార్పుకొని నిజమైన ధర్మాన్ని గుర్తించేలా చేస్తున్నాయి. మహాకవి కలీల్ జీబ్రాన్ చెప్పిన "ఈనాడు నా ఒక్కని హృదయం పల్ని పల్చులను రేపు వేయి హృదయాలు పల్చి తీరుతాయి" అన్న వాక్యం రూపంలో సాయిబాబా చాటిన ధర్మం కాలమనే పర్వత సానుపులలో అన్ని వైపులనించి బిక్కులు మారుమోగెలాగ ప్రతిధ్వనిస్తోంది. ●

(అక్టోబరు 2016 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

పూజ్య గురువులు కొనుక

పూజ్య గురువులు శ్రీ ఆలివేలు మంగమ్

పురమపూజ్య శ్రీభరద్రాజ మాస్టరుగారు జన్మదినం వస్తున్నది. ఆయన జన్మదినం మనకు ఎంతో ప్రియమైనది, ప్రత్యేకమైనది, పవిత్రమైనది. కారణం ఆయనే మనకు తల్లి, తండ్రి, దైవము, గురువు కూడా. ఆయను మించిన అండ మనకు ఎవరూ లేదు. అందుకనే ఆయన గులంబిచింతనచేస్తున్నప్పుడుహృదయంతప్పాంగుతుంది. ఆయన శీలా శ్రవణంలో శీలమైపోయి, మనలను మనమే మల్చిపోతాము. అలాంటి సమయంలో మనం ఆయనకు సర్వమూ సమర్పించుకుండామని అనుకుంటాము. ‘నాకు సర్వమూ మీరే!’ అని మనసారా అనుకుంటాము. ఆయనే అన్ని చేస్తున్నారనీ, చేయిస్తున్నారనీ, ప్రతి సంఘటన ఆయన జిలపించేదేనని, అట్టి సమయంలో అనిపిస్తుంది కూడా. కానీ, ఆ భావం ఎంతోనేపు నిలువదు. అనుక్షణం నిత్యజీవితంలో జిలగే సంఘటనలలో ఈ విషయం మరచిపోతాము. అంటే ఆ విషయం మరచిపోయి మనం చేస్తున్నట్లుగాను, లేక ఇతరులు చేస్తున్నట్లుగాను భావించడం జరుగుతుంది. అంటే మనకు సర్వసమర్పణ చేసుకోవడం సాధ్యపడదన్నమాట! అందుకని దానికోసం ప్రయత్నిస్తూ వుండటమే మనం చేయలసిన పని.

అయితే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు జన్మదినం సందర్భంగా ఏమి చేయాలి? ఏమి చేడ్యాము అని ఒకసాల ఆలోచించుకుందాము.

సాధారణంగా ఈ సందర్భంగా మనకు అనిపించేది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారుకి భక్త, వస్తూలు, దక్షిణ - ఈ మూడూ గాని, ఈ మూడింటిలో ఏదైనా గాని

సమర్పించుకోగలిగితే మనకెంతో తృప్తి లభిస్తుంది. వాటిని మనము సమర్పించుకున్నప్పుడు గురువునకు కొంతవరకూ సంతోషం అనిపించవచ్చు. కానీ ఆయన మన నుంచి కోరేబి అదేనా? గురువు వైపునుంచి ఆలోచిస్తే ఆయన మాటలలోను, చర్యలలోనూ స్పృహించేబి వేరుగా అనిపిస్తుంది. ఆయన మననుంచి ఆశించేబి మాత్రం తను, మన, ధనాలనే. తను, మన, ధనాలంటే ఏమిటి? మన తనువును అంటే శరీరాన్ని, మన మనస్సును, మనకున్న సంపదమూ ఆయనకు అన్యంచడమన్నమాట.

తనువును అన్యంచడమంటే మన శరీరంతో ఆయనకు సేవ చేయడమన్నమాట. గురువు యొక్క సన్నిధిలో పున్నప్పుడు కొంతవరకూ ఇది సాధ్యపడవచ్చనేమోగాని, నిరంతరం ఆయనకు సేవ చేస్తాపుండే అవకాశం అందరుకి ఎల్లాపేళలా లభించవచ్చు. అనులు గురువు దగ్గర వుండటానికి అవకాశమే లేనప్పుడు అది ఎలా సాధ్యపడుతుంది? అన్నది ప్రశ్న.

నిజమే! గురువు యొక్క సన్నిధిలో పున్నప్పుడు కూడా గురువుకు ప్రత్యేకమైన సేవ చేయడం కొంతవరకూ కొందరికి లభించవచ్చు, లభించవచ్చు. ఇక్కడ మనము ఒక విషయాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి. అనులు గురువు యొక్క సన్నిధిలో ఉండటమే ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలం. అంతటి అదృష్టం కలగడానికి వాళ్ళ అనుర్ఘమమే కారణమని గుర్తుంచుకోవాలి. ఆ గుర్తును నిరంతరం నిలుపుకుంటూ ఆ సన్నిధిలోని ఏ ఇతర పనులనైనా సరే గురుసేవగా భావించుకోవాలి. అక్కడ సేవ చేసుకోవడమే అదృష్టము అన్న

భావన వుండాలి. అక్కడ ఎప్పుడు ఎటువంటి సేవ దొలికినా సరే, వచ్చిన సేవను చక్కగా చేసుకోవాలి. ఇక గురువుకు దూరంగా పున్నమారు, గురుసన్నిధికి వచ్చినా అట్టి అవకాశం లేనివారు ఏమి చెయ్యాలి? అంటే అసలు గురువంటే శరీరం మాత్రమే కాదు - సర్వత్తా నిండి వున్నారని, కనుక మన ఇంట్లో పటం రూపంలో కూడా వున్నారని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. ఆ గుర్తును నిలుపుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ, ఇంట్లోనూ, బయట చేసే పనులు ఆయన సేవగా భావించాలి. అప్పుడు గురుసేవ చేసుకున్నట్టే ఆవుతుంది.

ఇక మనస్సును గురువునకు అర్పించడమంటే ఏమిటి? మన మనస్సులో వచ్చే ఆలోచనలను ఆయన పరంగా మలచుకోవడం. అంటే ఏ పని చేస్తున్నా అది ఆయన సేవగా భావించడం అలవరచుకోవాలి. ఇతర ఆలోచనలు వచ్చినప్పుడల్లా వాటిని తొలగించుకుంటూ గురువు యొక్క లీలలను స్ఫురించుకుంటూ నామస్వరణం చేసుకుంటూ సమయం గడపడం అలవాటు చేసుకోవాలి. కొన్ని పనులు, వ్యవహారాలు చేస్తున్నప్పుడు అలా గడపడానికి వీలుపడకవోపచ్చ. అప్పుడు ఆ పనిగాని, వ్యవహారంగాని పూర్తి అయిన తరువాత ఆయనను

స్ఫురించుకోవాలి. మనకు ఏమి లభించినా ప్రతిటి ఆయన ప్రసాదించినదేనని గుర్తు పెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. అంతే కాదు, ప్రతిటి అంటే మనం పీల్చేగాలి, నీరు, అగ్ని నిలబడేందుకు ఆధారమైన భూమి, ఆకాశమూ మాత్రమే గాక నివసించడానికి ఇల్లు (అంటే స్వంత ఇల్లు మాత్రమే కాదు; ఎటువంటి ఆచ్ఛాదనైనా సరే), భుజించడానికి ఆహారము, ధలించడానికి పస్తాలు, వీటిని అనుభవించడానికి శరీరము - ఇవన్నీ ఆయన ప్రసాదించినదేనని గుర్తుపెట్టుకోవాలి. అంతేకాదు, మనము జన్మించడానికి కారణభూతులైన తల్లిదంత్రులేగాక, బంధుమిత్రులు, సమాజంలో మనం యిలా జీవించడానికి సహకరిస్తున్న సాటి మానవులు ఆయన ప్రసాదించినవారేనని, మనకు ప్రాణాధారములైన చెట్లు, ఇతర జీవులు ఆయన ప్రసాదించినదేనని గుర్తుంచుకోవాలి. మనస్సు ఇతర ఆలోచనలమీదకు వెళుతున్నప్పుడల్లా తిలగి తిలగి ఆయన స్వరణతో ఇటువంటి ఆలోచనల మీదకు మళ్ళీంచుకోవాలి.

ఇక ధనం విషయానికి వస్తే మనకున్న ధనాన్ని మన శక్తిమేరకు మన గురువుకు సమర్పించుకోవాలి.

సద్గురువు కోరుకునేబి మనము ఇప్పుడు చెప్పుకున్న

తను, మన, ధనాలను మాత్రమేకాక, భక్తి, ప్రేమ, కృతజ్ఞతలను కూడా. ఏటి సమర్పించుకోలేక పాణియనప్పటికీ భక్తి, ప్రేమ, కృతజ్ఞతలుంటే చాలు - ఆయనను సంతృప్తి పరచడానికి. ఇందుకు ఉదాహరణలుగా కొన్ని సంఘటలను ఇక్కడ చెప్పుకోవడం అవసరం.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒంగోలులో సంతపేటలో వున్నప్పుడు ఆయన వద్దకు ఒక అష్టగారు వస్తుండేటి. ఆమెకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారంటే ఎంతో భక్తి. ఒకసారి ఆయన ఆమెకు శ్రీరామునిగా దర్శనం యిచ్చారు కూడా. ఆమె నిరుపేదరాలు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి పూవులైనా సమర్పించుకోలేని పరిస్థితి ఆమెబి. కానీ ఆమె ప్రతిరోజు ఏదో ఒక సమయంలో ఒక్కసారైనా వచ్చి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దర్శనం చేసుకునేబి. 80 సంగాలు పైబడిన ఆమె వంగి వంగి నడుస్తూ అతి కష్టంతో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి వద్దకు వస్తుంటే అందలకీ ఆశ్చర్యం వేసేబి. ఆయన ఆమె రాగానే ఎంతో ఆదరంతో పలకలంచేవారు. ఆమె ఆయన పాదాలకు నమస్కరించి పాదసేవ చేసుకోవడానికి పాదాలు ఇవ్వమని ప్రార్థించేబి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కృపతో ఆమెకు ఆ సేవను ప్రసాదించేవారు. దాదాపుగా ఎవ్వలికీ లభించని ఆ అవకాశం ఆమెకు తరచుగా లభించడం ఆమె అద్భుతం. ఆమె లౌకికమైన వస్తువులేపి ఆయనకు ఎన్నడూ సమర్పించుకోలేదు. కానీ ఆమెకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిపై వున్న భక్తికి ఆయన ప్రసన్నులై ఆమెను అలా అనుర్ధశించారు.

మాస్టరుగారు ఒంగోలులోని లాయరుపేటలో వున్నప్పుడు ఆయన వద్దకు చుట్టుప్రక్కల గుడిసెలలో వున్న పిల్లలు చాలామంచి. అక్కడ జిలగే ఆరతులకు వచ్చేవారు. అంతేగాక రోజులో మధ్య మధ్యలో వచ్చి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నమస్కారం చేసుకుని ఆయన యిచ్చే ప్రసాదాలు తీసుకొని వెళుతూ వుండేవారు. ఆ పిల్లలకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారంటే ఎంతో ఇష్టం. ఆయన పుట్టినరోజు వచ్చిందంటే చాలు. వాళ్ళు ఎంతో ఉత్సాహంతో ముందురోజు తెల్లవార్లు ఆయన కూర్చునే సత్యంగహాలును రంగురంగుల కాగితాలతో అలంకలంచేవారు. ఒక పుట్టినరోజున వారంతా వినాయకచవితికి వినాయకుని విగ్రహాలను, పూజా వస్తువులనూ అమ్మి, వాటి ద్వారా వచ్చిన పైకంతో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ఒక చొక్క, ఒక టపలు కొని సమర్పించుకున్నారు. పుట్టినరోజున ఆయన కూర్చున్న స్నేజి

మీదకు వచ్చి ఆ పిల్లలు వాటిని సమర్పించుకోగానే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అత్యంత వాత్సల్యంతో ఆ వస్తాలను అందుకుని అప్పటికప్పుడే అక్కడికక్కడే ఆయన వేసుకున్న చొక్కాను తీసివేసి ఆ పిల్లలు ప్రేమతో యిచ్చిన చొక్కాను ధలించారు. వాలిపై పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి వాత్సల్యానికి అవధులు లేనట్టే, అలా తాము ఇచ్చిన చొక్కాను ఆయన ధలించడంతో ఆ పిల్లల ఆనందానికి కూడా అవధులు లేవు!

ఇలాంటిదే మరొక్క ఉదాహరణ : ఒకసారి ఒకతను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి వద్దకు వచ్చాడు. అతడు అప్పుడప్పుడూ ఆయన వద్దకు వస్తూ వుండేవాడు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అతనిని చూస్తానే, “రా, కూర్చో! బాగున్నావా?” అని అడిగారు. అతను నిరుపేద. అతడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నమస్కరించి యిలా అన్నాడు. “స్వామీ! నేను పేదవాడిని నా దగ్గర ఏమాత్రం డబ్బులైవు. మీరు నాకెంతో మేలు చేశారు. ఎన్నో ఆపదల నుంచి రక్కించారు. అందుకు కృతజ్ఞతగానైనా నేను ఏమీ సమర్పించుకోలేకపోతున్నాను. అందుకని మా దొడ్డో వున్న సీమచింతకాయ చెట్టు కాయలను మాత్రం ఏరుకొని తెచ్చాను. వాటిని మీరు స్వీకరించగలరా? అపి మీకు పనికిపస్తాయో లేదోనని అనుమానంగా ఉంది”. అతడు ఆ మాటలు పూర్తి చేశాడో లేదో వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు. “అరెరే! అదేంటోయ్ అలా అంటున్నావు? నేను స్వీకరించకపోవడమేమిటి? ఇలాతే!” అంటూ అతని వద్దనున్న ఆ కాయలను తీసుకుని వెంటనే వాటిలో ఎర్రగా పండిన గింజలను తీసుకొని నీట్లో వేసుకున్నారు. అది చూసిన అతని ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు. అంతలేని ఆనందంతో అతనికి దుఃఖం పార్లుకొచ్చింది. వెంటనే అతడు. “స్వామీ! నన్నింతగా కరుణించారా!” అంటూ ఆయన పాదాలు పట్టుకుని ఎంతగానో దుఃఖించాడు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అతనిని లేవటిసి యిలా అన్నారు, “సాకేమీ సమర్పించుకోలేదని సీవెప్పుడూ అనుకోవద్దు. ఏమీ సమర్పించుకోకపోయినా ఏదైనా సమర్పించుకోవాలనే సీ కోరిక, సీ ఆరాటమూ చాలు నాకు. అప్పుడు నాకు సమర్పించినట్టే. సీవెదైనా సమర్పించుకోవాలన్నప్పుడు హృదయపూర్వకంగా మనస్సులోనే సమర్పించుకో. అప్పుడు కూడ నేను తప్పక స్వీకరిస్తాను” అన్నారు. ఆయన మాటలు వినిన మేము ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాము. ఆయన ఎప్పుడూ కూడా అలా బయటపడి ఎవరికి హామీ యివ్వడం చూడలేదు. మనం చూడకపోయినా ఎన్ని సన్నిహితాలతో ఎందలని అలా

కరుణీంచి ఆయన అనుగ్రహించారో ఎవరు చెప్పగలరు?

పై సంఘటనను బట్టి మనసుంచి ఆయన అశించేబి ఏమిటో మనకు ఆవగతమౌతుంది.

నిశితంగా గదునిస్తే పైన చెప్పుకున్నటువంటి తను, మన, ధనాలను గాని, భాక్ష, వస్తుములు, దళ్ళిణిలను గానీ సమర్పించుకోవాలంటే కూడా భక్తి, ప్రేమ, కృతజ్ఞతలలో ఏ ఒక్కటైనా లేనిదే సమర్పించుకోలేదు. అందుకని భక్తి, ప్రేమ, కృతజ్ఞతలనేని గురువుకు సమర్పించుకోవడానికి అతి ప్రదానమెన అంశాలనుమాట.

అంతేకాదు, ఈ భక్తి, ప్రేమ, కృతజ్ఞతలు కూడా సరియైన విధంగా వుండాలి. అవి సరియైన విధంగా వుండాలంటే మనలో రాగ, ద్వేష, ఆహంకారాది భావాలు తొలగిపోవాలి. నాకు ఎంతో భక్తి వున్నదనిగాని, కృతజ్ఞత వున్నదనిగాని, ప్రేమ వున్నదనిగాని అనిపిస్తే, మనలో అహంకారం తల్లిత్తినట్టే. అంటే 'నేనుగోపు' అన్న భావనతో కూడిన భక్తి, ప్రేమ, కృతజ్ఞతలు కూడా పత్తనానికి దారితీస్తాయి. నిజానికి ఆయనకు ఏమీ అవసరం లేదు. ఏ కోలికా లేని ఆయనకు ఏమి కావాలి?

అందరికి అన్నింటినీ ప్రసాదించేవారు ఆయనే అయినప్పుడు ఆయనకు మనం సమల్చించడానికి ఏమి వుంటుంది గనుక? కారణం ఆయనకు ఏదైనా సమల్చించామంటే తిలిగి ఆయన మనకు ఎన్నోరెట్లు ప్రసాదిస్తారు. ఇటి సద్గురు శ్రీ సాయిబాబా కూడా స్ఫురింగా చెప్పారు. అందుకని సర్వమూ ప్రసాదించేచి ఆయనేనని గుర్తుపెట్టుకుని ఏదైనా సరే ఆయనకు సమల్చించుకోవడం మన ధర్మం, కర్తవ్యం కూడా. గృహ యజమాని సంపాదించిన డబ్బుతో మనం భుజిస్తూ ఆయనకు పెట్టుకుండా తినడం ఎంత వరకూ సమంజసం? అలాగే అస్తీను. అందుకని మన గురుదేవులైన పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాష్టరుగాలికి మన శక్తి మేరకు ఏదైనా సమల్చించుకోవచ్చు. ఏమీ సమల్చించుకోలేకపోతే మానసికంగా అయినా సమల్చించుకోవచ్చు.

ఆందుకని సలయైన భక్తి, ప్రేమ, కృతజ్ఞతలతో,
మన శరీరంతో ఆయన సేవ చేసుకుంటూ, ఆయనను
స్కరించుకుంటూ మనస్సాల్చిగా ఆయనకు ఏదైనా
సమల్చించుకుంటూ సమయాన్ని గడపడమే మనం
చేయవలసినది.

ଓଡ଼ିଆ ସଂଦେଶ

సాయి మనకు ప్రసాదించాలని ఆరాటపడిన ఉన్నతిని మరింత త్వరగా భక్తులు పొంది ఆయనను, తమనూ సంతుష్టి పరచగలగాలని నా ఆశ! అట్టి మహాసీయమూర్తిని సంతుష్టి పరచడంకన్నా మనం చేయదగినదేమున్నటి? ఆయన సంతుష్టులైతే సకల సృష్టి సంతుష్టమైనట్టి. సకల జీవులకూ శ్రేయస్కరమైన రీతిన మన జీవితాలను సంస్కరించుకోవడమే కదా సాయి బోధించిన మార్గము. అలా ఆచలించడం ఆయనను సంతృప్తి పరచగల మార్గము.

సకల విశ్వరూపుడైన సాయియే సత్యము!

సకల జన తేయస్తరమైన సాయి బోధయే మార్గము!

సాయి లక్ష్మింగా, వారి బోధనను మార్చంగా స్వీకరించిన వారిచేత సాధింపబడే
పరమ శ్రేయస్తు శాశ్వత జీవనము!!

మా లభ్య ముగ్గుర్ముల మగాలప్పుట్టు!

శేషతి రేపూరి అరుంధతి

‘అ’ ము’ ఆనే పదం గుర్తు రాగానే, మనకు బాగా కనిపించే విషయం, ప్రేమ లేక ఆప్యాయత. నాకు పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి లో, ముగ్గురు మూర్తులు కనిపిస్తారు. ఒక గురువుగా, పెంచి పాశప్రించే తల్లిగా, ఎప్పుడూ కాపాడే దేవిగా.. నేను ఆ మూడు మూర్తుల అనుర్ధహస్తిన్న మన “అమృగాల” దగ్గర పాండాను.

నేను మొదటిసారి పూజ్యశ్రీ అమృగాలని దల్యంబిని 1979-80 ప్రాంతంలో పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమృగారు, వేదమ్మ డిలీకి వచ్చి, శ్రీమతి ఉమా అయ్యర్ గాలింట్లి బస చేసారు. నాకు అప్పుడు నుమారు 7 లేక 8 సంవత్సరములు వయస్సు వుంటుంది. ఉమా అయ్యర్ గాలి పిల్లలతో ఆడుకుంటూ, పూజ్యశ్రీ అమృగారున్న గబిలోకి వెళ్లాం. అప్పుడే నేను మొదటిసారి పూజ్యశ్రీ అమృగాలని చూడటం. ఆ తరువాత శిల్పిలో ఒకసారి, తరువాత ఒంగోలుకి వేసిన సెలవలకి వెళ్లినప్పుడు, పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాల పుట్టిన రోజు వేడుకలకు వెళ్లినప్పుడు - యిలా క్రమంగా పూజ్యశ్రీ

అమృగాలతో కొచ్చి కొచ్చిగా సన్నిహితం పెటిగింది.

నా చిన్నతనం నుంచి డిలీ లో పెరగడం వలన, నా ఆలోచనలు ఎక్కుడో ఆకాశంలో వుండేవి. పూజ్య అమృగాల దయవల్ల, వారి బోధ వల్ల, మెల్లమెల్లగా, సలిగా నేలమీద నడిచేలా నాలో మార్పు వచ్చింది. (ఆకాశంలో కష్టాలు కనిపించవు). నేల మీద వుండే దాలి అయితే కొన్నిసార్లు మెత్తగా వుంటే, కొన్నిసార్లు ముళ్ళతో వుంటుంది! మనలో చాలామంది ఇలా జీవితాన్ని సత్యదూరంగానే చూస్తాము లేదా ఊహించుకుంటాము.)

నేను ముందు చెప్పినట్టు, డిలీలో పెరగడంవలన సంప్రదాయాలు, ఆచారాలు గులించి సలియైన అవగాహన లేకుండా పెటిగాను, నా తలిదంత్తులు వాటిని పాటిస్తున్నాము 1988-1998 మధ్యలో అప్పుడప్పుడు డిలీ నుంచి వచ్చి ఒంగోలులో పూజ్య అమృగాల చెంత వుండే అవకాశం మాకు లభించడం వలన ఈ సాంప్రదాయాలు, ఆచార వ్యవహారాల పట్ల నాకు సరైన అవగాహన కలిగింది.

ఇది పూజ్య అమృగారు నా జీవితంలో నాకు ప్రసాదించిన భాగ్యం! మాకు అందుకే, యిప్పుడు గురుకుటుంబం కంటే ఆప్పులు లేక బంధువులు ఎప్పురూ లేరు. అది పూజ్య మాప్సరుగారు, పూజ్య అమృగారు మార్పె వర్షించిన అవ్యాజమైన ఆప్యాయత, కరుణ! ఇంతటి అద్భుతం మా తలిదంత్తుల ద్వారా నాకు లభించింది. అందుకని వాలికి కూడా ఈ సందర్భంగా నా హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాము.

వేసిన సెలవలకి మేము ఒంగోలు వెళ్లినపుడు పూజ్యశ్రీ అమృగారే స్వయంగా మాకు తెలుగుభాష, వంటలు, ముగ్గులు, అందరితో కలిసిమెలసి వుండటం ఇలా ఎన్నో విషయాలు నేలిపించేవారు. అదొక మరచిపాశిలేని మధురానుభూతి!

ఒంగోలు వచ్చిన ప్రతిసారి, పూజ్య అమృగారు ఒక ప్రశ్న వేసేవారు - “ఎలా గడుపుకుండాము అనుకుంటున్నారు సమయాన్ని?” ఇది ఎప్పుడూ ఒక చిక్కు ప్రశ్నయే మాకు. ఒంగోలుకు రావడం అంటే, అన్నింటినీ డిలీలో వచిలేసి,

అత్యంత ఆప్టుల దగ్గరికి వెళుతున్నాము, ఒక సంతోషాన్నిచేస్తే ప్రదేశానికి వెళుతున్నాము అనే ఆలోచన మాత్రమే వుండేది. మా మనస్సులు ఒక తెలియని ఆనందంలో ఉరకలు వేస్తుండేవి! కానీ అక్కడ ఏమి చెయ్యాలి, ఎలా పుండాలి అనే ఆలోచన వుండేది కాదు. కానీ, మాత్రమూర్తి, గురువు అయిన పూజ్య అమృగాలికి తెలియకపోతే కదా మాకు ఏమి నేయించాలో, మమ్మల్ని ఎలా బిడ్డలో! మాకు ఆచార సాంప్రదాయాల్ని ఎంత ఫీలైతే అంతగా నేయించే ప్రయత్నం చేశారు. తెలుగు భాష నేయించే ప్రయత్నం చేశారు. అప్పుడే కదా పూజ్య మాస్టరుగాల ర్ఘంథాలు సలగ్గ అర్థం చేసుకోగలం. మేము పూజ్య అమృగాల దగ్గర కొన్ని సినిమాలు కూడా చూసేవాళ్ళం. వాటి వల్ల కూడా, ఓహరో ఇదా ఆచారం అంటే, సాంప్రదాయం అంటే, జీవితపు విలువలు అంటే అని తెలిసేది.

ఒకసాలి పూజ్య అమృగారు నాకు తెలుగు - ఇంగ్లీషు నిఘంటువు ప్రసాదించారు.. పూజ్య మాస్టరు గాలి వ్యాసాలు కూడా యిచ్చి, వాటిని ఆనుపథించమని చెప్పారు. ఇటి నాకు కలిగిన గొప్ప ఆద్యప్పం. ఎందుకంటే, త్వరితగతిన తెలుగు భాష తగినంతగా నేర్చుకోవడానికి ఉపయోగపడింది. చాలాసార్లు వేదమృగాల సృత్య సాధన పూజ్య అమృగాల ముందు జిలగేది, చిన్న కృష్ణుడు లేక దుర్గామాతగా. అటి, కళను ఆధ్యాత్మికంగా మనస్సును సరైన మార్గంలో పెట్టుకోవడానికి సాధనగా ఎలా వాడారో, నాకు యిప్పుడు తెలుస్తుంది.

ఎప్పుడూ, నిలయంలో 20 మంచికి తక్కువ కాకుండా వుండేవారం. చాలాసార్లు, అందరికీ మేము పూజ్య అమృగాలి ముందే బిస్తుళ్ళు వేసి వడ్డన చేసేవారం. అప్పుడు జిలగే ఆహోదకరమైన సంభాషణలు కానీ, వంటకాల రుచి అయితేనేమి, ఇవన్నీ ఒక పక్క అయితే, ప్రతి ఒక్కరి మీద పూజ్య అమృగాలి నిశితమైన దృష్టి, వాలికి ఏమి కావాలో, వారు సంతృప్తికరంగా భోజనం చేస్తున్నారో లేదోనని పూజ్య అమృగారు గమనించడం నన్నెంతో ప్రభావితం చేసేవి. అలా శ్రద్ధతో భోజనం పెట్టడం అనేబి నేను అక్కడే నేర్చుకున్నాను. దానికి తోడు, ఆకులో ఎలా వడ్డించాలి, ఏది ముందు ఏది తరువాత వడ్డించాలో, స్పయంగా పూజ్య అమృగారు నేయించారు. ఒక్కసాలి, నివేదనకు చచివే శోకం వివరణ ఇవ్వడం, పూర్వం ఎలా వండేవారో లేక ఎలా వడ్డించేవారో, ఇది అన్ని పూజ్య అమృగారు చెపుతూ వుండేవారు. ఆకలి తీల్చి

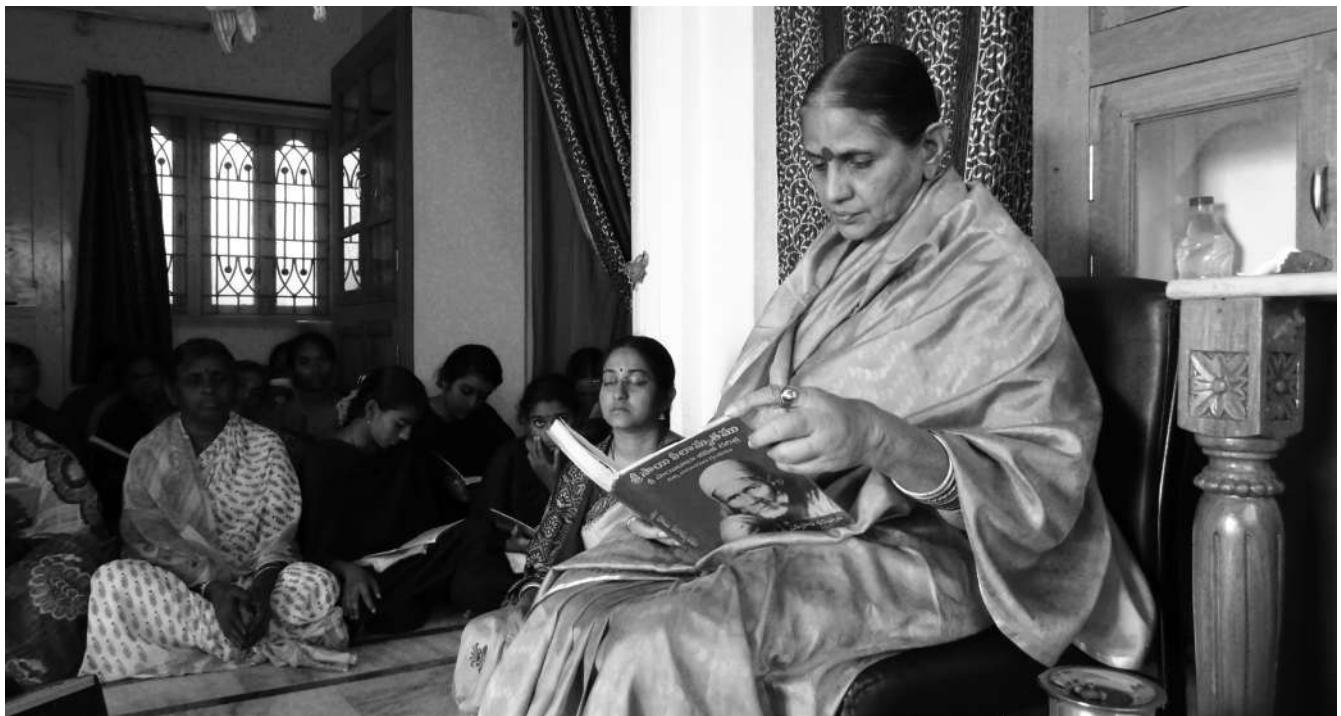

సంతృప్తి పరచడం గృహస్త యొక్క ముఖ్యదర్శం అని చెపుతూ వుండేవారు. ఫీటిన్నటి వెనుక, పూజ్య మాస్టరుగాల మీద, శ్రీ సాయిబాబా మీద వుండే ఆపారమైన భక్తి శ్రద్ధలు పుస్పటంగా కనిపించేవి మాకు. నాకు నచ్చిన, వచ్చిన పదార్థాలు (ప్రూత్ సలాడ్ లాంటివి) చెయ్యమని పోత్సహించేవారు. వాటిని చేసి, నివేదన ఇచ్చి అందరికి పంచమనేవారు. పాద్మస్నేహా-మాస్టరుగాలికి ఆరతితో రీజూ మొదలయ్యాటి. పూజ్య మాస్టరుగాలికి కాపీ నివేదన చేసేవారు. మధ్యాహ్నం, రాత్రి భోజనం నివేదించేవారు.

పూజ్య అమృగారు ప్రతిరోజూ పారాయణ చేసేవారు. ఏ రీజూ ఈ నియమం తప్పేవారుకాదు, ఎంత ఆలస్యమైనా! ఇటి మనం అందరం నేర్చుకోవాలిన విషయం. ‘పారాయణ విషయంలో అలస్తుం పనికిరాదు’ అనేవారు.

పూజ్య అమృగారు ఆదర్శ గృహాణిగా, తల్లిగా ఎంతో నేర్చులతనంతో వ్యవహారించేవారు. రీజూ ఎంతోమంచి దర్శనానికి వస్తున్నా, ఎంతోమంచి అక్కడ వుంటున్నా, ప్రతి రీజూ కొత్త రీజూగా వున్నా, దైనందిన కార్యక్రమాలలో ప్రతి ఒక్కటి కూడా క్రమం తప్పక నడిచేవి. దేవికి తొట్టుపాటు వుండేది కాదు. పూజ్య అమృగారు ఆ ఇంట్లో ఏ వస్తువులు ఎక్కడ వున్నాయో చక్కగా చెప్పేవారు, వారు తమ అనారోగ్యం కారణంగా కూర్చున్న ప్రదేశం నుంచి కదలలేకపోయినా!

ఎవరు వచ్చినా అదే కరుణ, అదే ఆప్యాయతు! ఎప్పుడూ ప్రశాంతంగా ఉండేవారు. అందోళనా, భయం యిటువంటివి పూజ్య అమృగాల వదనంలో నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు,

చెరగని బిరునవ్వు తప్ప.

నా వివాహం నా జీవితంలో ఒక పెద్ద ములుపు.

నా వివాహానిశ్చయతాంబూలాలు, పూజ్యుల్లే అమృగారి సమక్షంలో జరగడం చాలా అద్భుతమైన సంఘటన. పూజ్యుల్లే అమృగారు ఆశీర్వదించి ప్రసాదించిన నా వైవాహక జీవితం, నన్న పూజ్యుల్లే అమృగారి సన్నిధి నించి కొంతకాలం దూరంగా తీసుకువెళ్చింది!

వివాహం చేసుకుని విదేశాలు వెళ్లాలని, అక్కడ ఏవో చేసేయాలని అని ఎప్పుడూ కలలుగనే నాలో, పూజ్య అమృగారి సన్నిధి తెలియకుండానే మార్పు తెచ్చింది.

క్రమక్రమంగా నాకు మరియు నా పిల్లలకి 'ఈ సన్నిధిలో వుంటే బాగుంటుంది' అని అనిపించేబి. మాకు యిద్దరు ఆడపిల్లలు. నేను మా రెండవ అమ్మాయి గర్భములో వున్నప్పుడు పూజ్యుల్లే అమృగారితో మాట్లాడుతూ, "ఎప్పటికీ మీ సన్నిధి కావాలమ్మా"

అని ప్రార్థించాను. అప్పుడు పూజ్యుల్లే అమృగారు "అలాగే తప్పకుండా" అన్నారు. వారి ఆశీస్సుల ఫలితంగా రెండు సంవత్సరాలలో మేము బెంగుళూరు నుంచి హైదరాబాదు వచ్చేసాం. పూజ్యుల్లే అమృగారికి సేవ చేసుకునే భాగ్యం మాకు దొలికింది. అప్పుడు అమృగారు మల్కాజిగెరిలో వుండేవారు.

కొన్నాళ్ళకి పూజ్యుల్లే అమృగారు, మల్కాజిగెరి నించి నాగోలు వెళ్లిపోయారు. పూజ్యుల్లే అమృగారితో పాటు మేము కూడా నాగోలుకి వచ్చేసాము. ఆక్కడ గురుకుటుంబం సూచనల మేరకు, పూజ్యుల్లే అమృగారి ఆశీస్సులతో ఇంట్లోనే విద్య సేల్చించే ప్రాణిముగా విధానంలోకి మా పిల్లలు అడుగుపెట్టారు. ఇది మా జీవితంలో జిలగిన గొప్పదైన క్రింగిత్త మలుపు!! నేను పూజ్యుల్లే అమృగారి సన్నిధి కోసం ప్రార్థించినందుకు మా పిల్లలకి కూడా ఆ భాగ్యం దక్కింది.

ఇంతకంటే నాకు కావలసినది ఏమి వుంటుంది?

పూజ్య అమృగారు ఎలా నా జీవితాన్ని బిద్దారో చూడండి. వివాహం తరువాత కొన్ని రీస్టోలు నేను బెంగుళూరులో వున్నాను నా భర్త ఉద్దీగ లీత్యా. నా పిల్లలతో ఆంగ్లంలో మాట్లాడి వారికి అలా నేట్చించడానికి ప్రయత్నించేదాన్ని. ఒకసారి పూజ్య అమృగారి దగ్గర వున్నప్పుడు, అలా చెయ్యడం జిలగింది. అప్పుడు పూజ్య అమృగారు, నన్న మందలించి, "నువ్వు తెలుగు రాక బాధపడింది చాలదా, ఇప్పుడు పిల్లలు కూడా బాధ పడాలా?" అని నా తప్ప ర్ఘాంచేలా చేశారు. ఇలా నేను వేసే ప్రతి అడుగులోనూ వారు నన్న బిద్దారు. అంతకంటే, నా పిల్లల మీద కరుణ వల్మించారు. నాకు ఉండే సాధారణ ప్రాపంచిక ఆశలు, ఆశయాలు, వాటి అస్పులు రంగు నాకు అర్థమయ్యేలా చేసి, సలి అయిన జీవిత విధానాన్ని చూపారు.

సామయికి మాసపత్రిక

పూజ్యులీ అమృగాలి సర్వాంతర్యామిత్వానికి ఒక ఉదాహరణ, మేము నాగోలులో ఒక ఇల్లు అడ్డెకు తీసుకున్నాము. ఆ ఇల్లు చాలా బాగుండేబి. నాకు మనసులో పూజ్యులీ అమృగాలిని ఆ యింటికి ఆప్యోనించుకోవాలని అనిపించేబి. ఒకరోజున యథాప్రకారం, సత్సంగం తరవాత నేను, మా పెద్దమ్మాయి పూజ్యులీ అమృగాలికి నమస్కారం చేసుకుంటుంటే, దానితో పూజ్యులీ అమృగారు, “రెండు రోజుల్లో నీ పుట్టినరోజు కదా, దాని గులంబి ఏం ఆలోచిస్తున్నావు? అందరిని పిలుచుకుంటున్నావా? నన్ను కూడా రమ్మంటావా?” అని అన్నారు. నాకు ఎంతో ఆశ్చర్యానందాలు కలిగాయి! పూజ్యులీ అమృగాలికి నా మనసులోమాట తెలిసిపోయినందుకు! అన్నమాట ప్రకారం, 2011 పిబ్లిషరి 26 సాయంత్రం మా ఇంటికి విచ్చేసి, పూజ్యులీ అమృగారు మమ్మల్నందరిని అనుర్ధహించి మాకు అమితానందాన్ని కలిగించారు. ఆ తరువాత, బృందంలోని చాలా పిల్లలకు పూజ్య అమృగారు స్వయంగా వేడుకలు జరిపించారు, దాన్ని ఒక సాంప్రదాయంగా!

పూజ్య అమృగాలితో యాత్రలకు వెళ్ళేవాళ్ళం బృందంగా! ఆ యాత్రలు మరపురాని అనుభవాలను మిగిల్చేవి. అందరి భావాలు, అభిప్రాయాలు ఎంతగా దూరం చేస్తాయో, వాటిని బాబా మీద, పూజ్య మాస్టరుగారి మీద తిప్పుకుంటే, ఎంతగా దగ్గర అపుతామో, ఈ యాత్రలు మాకు బాగా నేర్చాయి.

ఒకసాలి, పూజ్య అమృగారు ఒక చిన్న కథ చెప్పారు. “ఒక ఊళ్ళో ఒక చూపులేని పూజాలి వుండేవాడు. ఒక

భక్తుడు ఆ గుడికి వచ్చి, ఆ పూజాలికి 500 రూపాయలు యివ్వబోయాడు. ఆ పూజాలి “నాకు యింత వద్దు. ఒక 5 రూపాయలు యివ్వండి చాలు” అన్నాడుట. “దాలిర్యం మనస్సులో వుంటుంది, పరిస్థితుల్లో కాదు” అని చెప్పారు పూజ్య అమృగారు. ఇది లౌకికమైన ఆశల నుంచి మనస్సు సరైన దాలలో పెట్టుకోవడానికి నాకు చాలా బాగా ఉపయోగపడింది.

పూజ్య అమృగారు మనలను అనుక్షణం గమనిస్తూ వుంటారు అనడానికి ఒక చిన్న సంఘటన. మేము బెంగుళూరులో వున్నప్పుడు, ఇద్దరు పిల్లలతో ఇంట్లో ఒక్కదాన్నే వుండేదాన్ని. ఒకసాలి, నేను చిన్నపిల్లతో వుండగా, పూజ్య అమృగాలి నుంచి పోన్న వచ్చింది. అప్పుడు పూజ్య అమృగారు నా పెద్ద పిల్ల గులంబి అడిగారు. దాని గులంబి చెబుదామని అనుకుంటూ దానివైపు చూద్దును కదా, అటి ఒక అగ్గిపెట్టే పుల్లలస్తే చేత్తో పట్టుకుని, వెలిగించడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. ఒక్కసాలి పరిగెత్తి ఆ పుల్లలని ఆ చేతుల్లోంబి తీసేసాను. ఏ మాత్రం ఆలస్యమైనా ఏమయ్యేదో అనిపించింది.. పూజ్య అమృగారు ఆలా మనల్ని ప్రతీ క్షణం కాపాడుతుంటూనే వుంటారు.

పూజ్య అమృగాలి ముఖ వర్షస్తు నాకెంతో ఆకర్షణయంగా వుంటుంది. అమిత తేజోమూల్గా కనిపిస్తారు, ఆ తపోనిష్ట పల్లనేమో అని అనిపిస్తుంది. అటి చూసాక, నాకు బాహ్య సాందర్భము పెంచుకునే వస్తువుల మీద, అతిగా అలంకరించుకోవడం మీద వుండే ఆలోచనలు పోయాయి. ఆ అంతసాందర్భం మీద అమితమైన

ఆకర్షణ కలిగింది. అటి ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్నతంగా వుంటే వచ్చే వర్షస్తు. అందుకే, పూజ్య అమృగాలి మార్గం మీద అంత ఆకర్షణ. పూజ్య అమృగారు ఎప్పుడూ అందరిలో వుండే మంచిని చూడాలి అనేవారు. దానివల్ల మన మనస్సు ఎప్పుడూ ఉల్లాసంగా ఉత్సాహంగా వుంటుంది అనేవారు. దానికి తోడు, బాబా మీద, పూజ్య మాస్టరుగాలి మీద అచంచల విశ్వాసం. ఇవి అందరూ ఆచలించదగ్గా విషయాలు.

నాగోలు కు వచ్చాక, పిల్లల పెంపకం మీద ఎంతో శ్రద్ధ కనపర్చారు. శ్రీ ద్వారకబాబుగారు పిల్లలకు జీవితపు విలువలు, సంప్రదాయాల అవగాహన పెంచుతూ ఉంటే, పూజ్య అమృగారు, శ్రీమతి వేదమృగారు, వారితో చిన్న చిన్న నాటకాలు వేయించి భక్తి జీజాలు నాటారు. భజనలు, పూజలు, గ్రంథపరశ ఇత్యాదులు చిన్నతనం నుంచి నేర్చించే ప్రయత్నం గురుకులం ద్వారా లఱబించింది. ఇలా తరతరాలకు ఒక ఒరవడి ఏర్పాటు చేశారు పూజ్య అమృగారు.

నేను నా 8 వ ఏట పూజ్య మాస్టరుగాలని, పూజ్య అమృగాలిని ద్వించినప్పటి నుంచి నా జీవితంలో మొదలైన మార్పు యిప్పటికీ కొనసాగుతూనేవుంది. ఇలా నా జీవితంలో ఎన్నోమార్పులు తీసుకువస్తూ, మా అందరి కోఠకలు నెరవేరుస్తూ, ముమ్మల్ని అనుర్ధహిస్తాన్న పూజ్యులీ అమృగాలికి శతాధిక పాదాభివందనములు తెలియ చేసు కు 0 టు నా ను .

జై సాయి మాస్టర్!!

మాధుర్ ద్వర్షకులు

శేయతి అడిదం వేదవతి

ము సందర్భికీ హోయిగా జీవించాలనిపిస్తుంది. అంటే ఎటువంటి జీవితం ఒకటి సాధ్యమని, దానిని సాధించవచ్చని మన నమ్మకం. అదే మానవ జీవితాన్ని నడిపేటటువంటి ఆరు. అటువంటి జీవితం కోసమే ప్రతి మనిషి నిరంతరం ప్రయత్నిస్తూ పుంటాడు. అన్యేషిస్తూ పుంటాడు. తాను చేసే ప్రతి ప్రయత్నానికి అంతిమ పర్యవసానం అంతులేని తృప్తి, చెక్కుచెదరని శాంతి, ఆనందాలు కలిగిన జీవితమే. కానీ ఎక్కువమంది అట్టి జీవితాన్ని సాధించకుండానే, దాని కోసం అన్యేషిస్తూనే జీవితాన్ని ముగిస్తారు.

ఎందుకంటే వారు తమకట్టి జీవితం లభించడానికి వచ్చే అడ్డంకులను తొలగించుకోచూస్తారు - బాహ్యాంగా. అంటే మంచి ఉద్ఘోగము, ధనము, కుటుంబము అట్టి జీవితాన్ని సాధించగలిగేందుకు సాధనాలుగా నమ్మి వాటి కోసం ప్రయత్నిస్తూ కాలమంతా గడిపేస్తారు. చివరకు అట్టి జీవితం అసాధ్యమేననే పరోక్ష నమ్మకానికి లోనై, తాము సాధించిన చిన్న చిజయాలను మాసి గల్పిస్తూ, అహంకరిస్తూ తృప్తి పడిపోతారు. లేదా అసంతృప్తితో మరణిస్తారు.

కానీ మానవులందరూ తరతరాలుగా నిరంతరం అన్యేషిస్తూపున్న అట్టి చీకూ చింతా లేని హోయైన జీవితం సాధ్యమేనా? అంతులేని తృప్తి, శాంతి, ఆనందాలతో కూడిన అత్యంత ఉన్నత జీవితం మనం సాధించవచ్చా? థినికి సమాధానం మహాత్ముల జీవితాలు, బోధలే! ఎందుకంటే మహాత్ములు మాత్రమే మనం నిత్యం అన్యేషించే చీకూచింతా లేని హోయైన జీవితం గడుపుతూపుంటారు. వారి శాంతిని, తృప్తిని, ఆనందాన్ని ఈ

ప్రపంచంలో ఏది చలింపచేయలేదు. వారి జీవితాలే అందుకు ఉదాహరణలు. వారే అట్టి జీవితాన్ని సాధించే మార్గాలను అనేకం చూపుతారు. నిజానికి వారే మానవాళికి ఆశాజీయాలు. వారే నిజానికి మనకు మేలు చేయగలిగినవారు. వారు చెప్పిన మార్గంలో ప్రయత్నించి అటువంటి జీవితాన్ని సాధించగలిగిన వారెందరో వల్లతులో పున్మారు. అట్టి జీవితాన్ని ఎలా సాధించాలో ఆ జీవితాన్ని

సాధించినవాలనుండే కదా మనం తెలుసుకోగలం?

అంతేకాదు. శారీరిక, మానసిక ఆరోగ్యాలతో పాటు సాంఘికమైన ఆరోగ్యము సాధించడంలో ప్రకృతిలో భాగాలైన మనం ప్రకృతితో సామరస్యంగా సహకరిస్తూ షహికమైన సుఖశాంతులను ఎలా పొందవచ్చే చెబుతూనే పొందగలిగే ఆంతరింగిక స్థితిని సాధించు కొనేందుకు, వాటిని పొందేందుకు మార్గాలను ఆయా దేశకాల పరిస్థితులనునుసలించి తెలుపగలిగేవారే సద్గురువులు. అంతేకాదు. మానవడి ఆంతరింగిక, వ్యక్తిగత స్థాయిలలోని స్వర్ధలను మాత్రమేగాక సాంఘికంగానూ వచ్చే వివిధ స్వర్ధలను ఎలా తొలగించుకోవాలో సద్గురువులు తమ జీవితము, బోధలద్వారా మనకు తెలియజేస్తారు. సాంఘికార్థాలను, వ్యవస్థలను, మతాల మధ్య విభేదాలను సంస్కరించి ధైర్యంగా, నిజాయితీగా

ఎలా జీవించవచ్చే వారు మనకు తెల్పి ధర్మబద్ధమైన జీవితపు ఆవశ్యకతను తెలియజేస్తారు. సర్వశక్తిమయము, చైతన్యమయము అయిన ఒకే భగవత్తత్వాన్ని సర్వానికే ఆధారంగా తెలిపి దానిపట్ల సలయైన అవగాహన కలుగజేస్తారు. భగవంతు తొక్కడేనని అన్ని మతాలూ చెబుతాయి. ఆ సత్యాన్ని అనుభవపూర్వకంగా సద్గురువు తమను ఆశ్రయించిన వాలికి నిరూపిస్తారు. తద్వారా అన్నింటికి ఆధారమైన భగవంతుని తత్త్వాన్ని భక్తులి హృదయంలో స్థిరపరుస్తారు. వారి లీలలు పొమరులకు సైతం ఈ సత్యాన్ని నిరూపిస్తాయి. అటువంటి మహాత్ములే లేకుంటే మనమాశించే అంతలేని తృప్తి, శాంతి, ఆనందాలు గల జీవితం అసాధ్యమనే నిర్ణయానికి మానవజాతి వచ్చే సేదేమో!

కనుక అటువంటి సద్గురువును అన్వేషించి, ఆశ్రయించి వారి మార్గదర్శకత్వంలో జీవితం

గడువగలిగినప్పుడే మన జీవితాన్వేషణ సలగా జరుగు తుందన్నమాట! కనుక సద్గురువును ఆశ్రయించసిదే మన జీవితం సార్థకం కాదన్నమాట! మనదేశ కాలపలస్తితుల కనుగుణమైన శితిన నేటి మన జీవిత సమస్యలన్నింటికి సమాధానంగా వచ్చిన సద్గురుమూర్తులే శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు. వారు తమ సద్గురువైన శ్రీ సాయినాథుని బోధలను, లీలలను నేటి మన జీవిత సమస్యలకు పరిష్కారమార్గంగా అన్వయించి చూపించడమే గాక ఆ సద్గురు మార్గంలో జీవించి తలించడమెలాగో నిరూపించిన నేటి యుగావతారం, ఒక సాటిలేని శిష్యుడు, ఒక సాటిలేని సద్గురువు. కనుక ఆయన గులించి తెలుసుకొని, ఆయనను ఆశ్రయించి, ఆయనను సేవించి తలించడమే మనం చేయవలసినబి!

సద్గురువుల నిర్వయదర్శనం

“సర్వగతమైన ఆత్మ ఒక్కటేనన్న పరమసత్యం మన నిత్య జీవితానుభవానికి వ్యతిరేకం. కాని అట్టిదాన్ని అంగీకరిస్తే తప్పప్రతి మానవుడూ సాటివాలినితనవలెనేపేమించడమన్నప్రాధమిక ధర్మసూత్రానికర్మమండడు. ఆ సూత్రాన్నసునిసలించే సకల ధర్మశాస్త్రాలు ఏర్పడ్డాయి. కాని అట్టి ప్రత్యక్షానుభవం లేకపోవడంచేతనే సామాన్యాలకు ధర్మాన్నసుస్థించడమంత కష్టమౌతుంచి. అట్టి అనుభవాన్ని తాము పొంది, తదనుగుణమైన విధంగా జీవిస్తూ, అట్టి అనుభవాన్నాధారంగా గల లీలలను ప్రకటించి భక్తుల జీవితాలను ధర్మబద్ధంగా తీర్చిదిద్దగలవారే మహాత్ములు.”

- వ్రాజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కువాల భరద్వాజ

విశ్వమాన శ్రీ

అలివేలుమంగమ్మకు జీవహర్షి!

శ్రీమతి శ్రీదేవి

మహోత్ములు భూమి పైకి యెందుకు వస్తారు? అన్న ప్రశ్నరాని వారు వుండరు. అందుకు సమాధానంగా భగవంతుడు శ్రీకృష్ణ భగవానుడు “పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయచ దుష్టతాం ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే” (దుష్టశిక్షణ శిష్టరక్షణ గావించి ధర్మ సంస్థాపన వేయటానికి యుగయుగాలలో అవతలిస్తాను) అని స్వయంగా చెప్పటం జిలగించి.

ఆదే విధంగా ధర్మసంస్థాపన కోసం, భక్త జనోద్ధరణ కోసం అవతలించిన శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల ధర్మపత్రి శ్రీ అలివేలుమంగా మాత జన్మించాన్ని అక్టోబరు 1, 2023వ తేదీన మనమంతా సంతోషంగా జరుపుకొంటున్న సందర్భంగా ఆమె బిష్ణుజీవితంలోని కొన్ని విషయాలను భక్తితో స్వర్చించుకొందాం.

శ్రీ అలివేలుమంగా మాత జీవన గమనాన్ని పరిశీలిస్తే ఆమె వ్యక్తిత్వంలోనే కాదు, ఆమె జీవిత ప్రయాణంలో యెన్నో విశేషాలు మనకు కన్నిస్తాయి. ముఖ్యంగా

యే మహోత్ముని లేక మహోత్మురాలి జీవితాన్ని గమనించినా వారి పూర్తికులు భక్తులుగా, యోగులుగా వుండటం వారి జీవిత చరిత్రలో కనిపిస్తుంది. అలాగే తరతరాలుగా మహో భక్తులు, యోగులు జన్మించిన వంశంలో శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ గారు జన్మించడం జిలగించి. తల్లి శ్రీమతి రంగనాయకమ్మగారు చిన్ననాటి నుండి శ్రీ కోదండ రామస్వామి భక్తురాలు. ఆమెకు సిద్ధ పురుషులు, గొప్ప మహోత్ములు అయిన శ్రీ రమణ మహార్థ, శ్రీ అక్కల్ కోట మహోరాహ్జ్, శ్రీ శిలాండ్రీ సాయిబాబా తను ప్రత్యక్ష దర్శనాన్ని ప్రసాదించి ఆశీర్వదించారు. అలాగే ఆమె తండ్రి శ్రీ మన్మహ బాలకృష్ణ శర్మగారు నిరంతర రామనామ స్వరణ ప్రియులు. అటువంటి తల్లిదండ్రులకు జన్మించి వారి శిక్షణలో పెలిగిన శ్రీ అలివేలుమంగా మాత కూడ చిన్ననాటి నుండి భజనలు, పూజలు ఎంతో యిష్టంగా చేస్తుండేవారు. పీఠ దగ్గరి బంధువు, మహోయోగిని శ్రీ జల్లెళ్ళమూడి అమృగాల నామాన్ని నిరంతరం శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

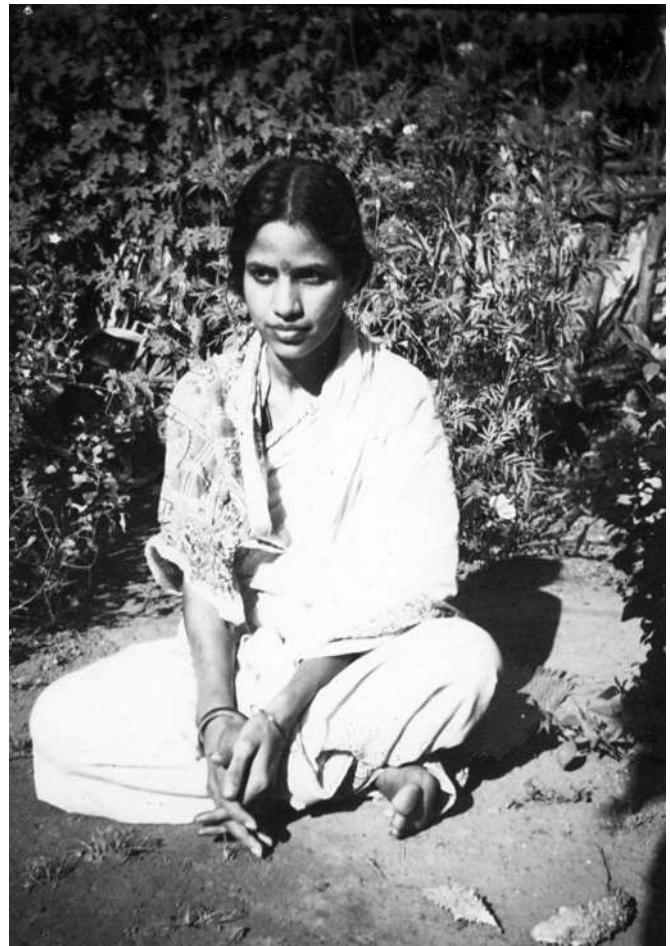
యేమరక జపిస్తుండేవారు. తల్లిగారైన శ్రీ రంగనాయకమ్మగారు యింటి పనులు చేసుకుంటూ పాడుకునే భక్తిగీతాలను, ఆధ్యాత్మరామాయణ కీర్తనలను శ్రద్ధగా తల్లి నుండి నేర్చుకుని పాడుతుండేవారు.

ఆ విధంగా భక్తిపూరిత గృహ వాతావరణంలో బాల్యమస్త గడజిపోయింది. ఆ తర్వాత 16 సంవత్సరముల పయస్సులో ఆమె జీవితాన్ని జల్లెళ్ళమూడి ఆశ్రమవాసం గొప్ప మలుపు తిప్పింది. ఒకసారి కుటుంబసభ్యులతో జల్లెళ్ళమూడి వెళ్ళిన దివ్యజనని అలివేలు మంగమ్మ, అమ్మ పట్ల ఆకర్షితురాలై, ఆమె

సన్మిధిలోనే జీవితాంతం వుండిపోవాలని నిర్దయించుకొని, కుటుంబ సభ్యులతో తిలిగి యింటికి వెళ్ళకుండా జల్లెళ్ళమూడిలోనే వుండిపోయారు.

అలా ఒక మహోత్సవాలి సాంగత్యంలో ఏడు సంవత్సరాల కాలం గడచిపోయింది. జిల్లెళ్ళమూడిలో “జయహార్షి మాతా శ్రీ అనసూయ, రాజరాజేశ్వరి, శ్రీ పరాత్మల్” అనే అమ్మ నామాన్ని నిరంతరం జపిస్తూ, ఆత్మమ సేవాకార్యక్రమాలలో నిరంతరం శ్రమిస్తూ గడిపిన ఆమె శరీరం, మనస్సు- అత్యంత పవిత్రతను, స్వచ్ఛతను పొందాయి. ఆ బీర్ఫుకాల సాధనలో ఆమె మనస్సు అంతర్ముఖమై ఆధ్యాత్మిక పరిణతి సాధించి, లక్ష్మిస్తేధిని సాధించటానికి కావలసిన అర్థాతను సంపాదించుకొన్నాడి. జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మను శ్రీ అలివేలుమంగా మాత తను, మన, ప్రాణాలతో త్రికరణ శుభిగా సేవించారు. అమ్మ పట్ల ఆమె అంకితభావం శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి శిష్యుడైన సిద్ధయ్యను గుర్తుకు తెస్తుంది. ఆ రోజులలో అమ్మ నామస్వరం తప్ప ఆమెకు మరొక లోకం కనిపించేబికాదు. అంతకు ముందువరకు తల్లిదంతులు, తోఱుట్టువుల పట్ల యెంతో మమకారంతో మెలిగే ఆమె, అందలీన మరిచిపోయింది. భవిష్యత్తు గురించిన చింత, జీవితంమై ఆశలు, సుఖసౌఖ్యాలమై ఆసక్తి, ఆమెలో యేమాత్రం కనిపించేవికాపు. ఆమెబి ఒకే ఒక్క కోలిక - ‘జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ సేవలోనే, ఆమె సన్మిధిలో సేవలో తాను తలంచాలి’! ఆ రోజులలో ఆమె తీవ్ర అనారోగ్యం పాలయింది. శక్తికి మించిన శారీరిక శ్రమ ఆమె ఆరోగ్యాన్ని క్షీణింపజేసింది. చివరకు చిక్కి శిల్యమై కేవలం ప్రాణం మాత్రమే మిగిలివున్న ఒక ఎముకల పోగులాగా ఆమె శరీరం మారిపోయినా, శరీరంలో శక్తి పూర్తిగా నశించినా ఆమె బాధపడడం యేవరూ చూసివుండరు. అటువంటి పరిస్థితిలో కూడా ఆమె విశ్రాంతి తీసుకొనక ఒక్కరోజయినా అమ్మను యేమరక సేవించుకొనేవారు. రాను రాను ఆమె ఆరోగ్యం మరింత క్షీణించటంతో అమ్మగారు వైద్యం నిమిత్తం ఆమె అన్నగాలి వెంట శ్రీ అలివేలు మంగమ్మను ఇంటికి పంపడం జరిగింది. అమ్మ సన్మిధిని లీడలేక దుఃఖస్తున్న శ్రీ అలివేలుమంగమ్మగాలిని అమ్మ ఎంతగానో నచ్చజెపించి ఉదార్మ పంపారు.

ఇక్కడ యా సందర్భంలో శ్రీ ప్రతాపకోటుయిగారు

అనే సిద్ధపురుషుని జీవితంలోని విషయం ఒకటి జ్ఞాపకం వస్తుంది. మన్మహ ర్మామంలో నివసించిన ఒక యోగీశ్వరుడైన శ్రీ ప్రతాప కోటుయి శాస్త్రిగారు యిల్లు విడిచి కాశీ వెళ్ళి అక్కడ ఒక మహాశీలుని గురువుగా స్వీకరించి ఆయన శిష్యులకంలో కొంతకాలం తపోసాధనలో గడిపి, ఆ తర్వాత గురువు ఆదేశంతో యింటికి తిలిగివచ్చి గృహస్థాత్మమం స్వీకరిస్తారు. ఇంటికి తిలిగి వచ్చిన ఆయనలో యెంతో విశేషంగా ప్రస్తుతమౌతున్న బిష్ట తేజస్సును, తపోశక్తిని చూసి కుటుంబసభ్యులు దిగ్రాంతులవుతారు. అదే విధంగా జిల్లెళ్ళమూడి నుండి తిలిగి వచ్చిన శ్రీ అలివేలు మంగామాతలోని మార్పి చూచి అందరూ యెంతో ఆశ్చర్యపోయారు. ఆమె మునుపటి మంగమ్మగారు కాదని, యిష్టుడు ఆమె లౌకిక బంధాలకు దూరంగా ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలో విపూలిస్తున్న యోగిని అని వారు గుర్తించారు.

జిల్లెళ్ళమూడి నుండి తిలిగి వచ్చిన తర్వాత మొదటి కొన్నిరోజులు ఆమె చాలా మౌనంగా వుండేవారు. ఆమె

నిరంతర దైవచింతనలో పునుట్లు కన్పిస్తున్నా, మరొక వంక ఆమెలో కన్పిస్తున్న నిల్చిపుత, నిరుత్సాహం చూచిన వారికి ఆమె దేని గులించో బాధ పడుతున్నట్లుగా తెలుస్తుండేది. కానీ యెవ్వరూ కూడా ఆమెను యెందుకు బాధ పడుతున్నావని అడుగలేకపోయారు. అయితే కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత ఒక సందర్భంలో ఆమె యా విషయం గులింబి యిలా చెప్పారు:

“జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ సన్నిధిలో జీవితాంతం గడపాలని; అలా అమ్మకే, అమ్మ సేవకే యా జీవితంలోని ప్రతి క్షణాన్ని అంకితం చేసి చివరకు ఆమె పాదాల చెంత తుబి శ్వాస విడవాలని మొదటిసాాల జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మను దర్శించిన క్షణంలోనే నిర్జయించుకున్నాను. కానీ నా కోలిక ఫలించలేదు. అమ్మ నన్ను తన సన్నిధికి దూరం చేశారు. నేనేమి పాపం చేశాను? అమ్మ యిలా ఎందుకు చేశారు? అని ఆలోచిస్తూ, ఎంతగానో కుమిలిపోయాను. రోజుల తరబడి దుఃఖించాను. నా జీవితమంతా గాఢాంధకారం అలముకున్నట్లయించి. చివరకు ‘అమ్మ సన్నిధి కోల్పోయిన యా జీవితం అనవసరం’ అని భావించి చనిపోవాలని కూడా అనుకున్నాను. సలిగ్గా ఆ సమయంలో ఒకరోజు ఇంటి వెనుక వరండాలో ఒంటలిగా కూర్చుని కనులు మూసుకొని అమ్మను ధ్వానిస్తూ మౌనంగా రోబిస్తున్నాను. ఆ సమయంలో సాయినాథుని బిష్టరూపం నా కనుల ముందు ప్రత్యక్షమైంది. “ఎందుకు యేడుస్తాము. నిన్ను యిక్కడకు రప్పించిని నేనే! ఒక కారణంతో నిన్ను యిక్కడకు రప్పించాను. ఆ విషయం ముందు ముందు సీకు తెలుస్తుంది. బాధపడవద్దు!” – ఈ మాటలు పలికి శ్రీ సాయి అదృశ్యులైనారు. ఆ దర్శనం నన్ను బిర్మాంతికి గులిచేసింది. సాక్షాత్తు భగవంతుడైన శ్రీ సాయినాథుడు నాకు యిలా దర్శనం యివ్వడం యేమిటి? ఇలా నాతో అభయమిస్తూ మాట్లాడటం యేమిటి? ఇది నిజమా, కలా? అనిపించింది. చాలా సేపటిదాకా ఆ దివ్యానుభూతితో పరిసరాలను కూడా మరచిపోయాను. ఆ తరువాత ఆ స్థితి నుండి బయటపడిన నా మనసు బిష్టమైన శాంతి, ఆనందాలతో నిండిపోయింది. చిత్రంగా ఆ క్షణం నుండి నా మనసులోని వేదనంతా మాయమైపోయింది. తన మధురవాక్యాలతో నన్ను ఓదాల్చి ఆశీర్వాదించిన శ్రీ సాయినాథుని బిష్ట రూప దర్శనం యిప్పటికీ – యానాడే జిలగినట్లు అనిపిస్తుంటుంది.” ఈ

విధంగా శ్రీ అలివేలుమంగా మాత తన దివ్యానుభవాన్ని తెలియజేశారు.

శ్రీ అలివేలు మంగమ్మగాల తండ్రిగారైన శ్రీ మన్నవ బాలకృష్ణ శర్మగారు కొన్ని సంవత్సరాలకు ముందు - అమ్మ జిల్లెళ్ళమూడిలో వున్న సమయంలోనే - స్వర్గస్థులవటం జిలగింది. తండ్రి మరణానంతరము ఆయన పెద్ద కుమారుడైన శ్రీ మన్నవ బుచ్చిరాజు శర్మగారు కుటుంబ బాధ్యతలు స్వీకరించారు. ఆయన కర్మాలు జిల్లా బినగానపల్లి పట్టణంలో టుబాకో కంపెనీలో పనిచేస్తుండేవారు.

బినగానపల్లెలో తమ ఇంట్లో శ్రీ అలివేలుమంగా మాత శ్రీ సాయినాథుని దర్శనానంతరం పూర్తిగా తన సాధనలో మునిగిపోయారు. నిరంతరం పూజలు, జపధ్యానాలు, భజనలు, సత్పుంగాలు - ఇలా పూర్తి ఆధ్యాత్మిక చింతనలో ఆమె దినచర్య గడిచేబి. ఇంట్లోని వారందఱినీ కూడా ఆమె దైవ కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేలాగా ప్రోత్సహించేవారు. ఆమె ప్రోత్సాహాలతో కుటుంబ సభ్యులందరూ పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక చింతనలో గడువ నారంభించారు. ఆ గృహం ఒక బుచ్చాక్రమం వలె రూపు మారిపోవడం జిలగింది.

సామిబూజా మాసపత్రిక

అలా బనగానపల్లెలో సాధనలో గడుపుతున్న కాలంలో శ్రీ సద్గురు సాయినాథుని సంకల్పంతో అనూహ్యంగా శ్రీ అలివేలుమంగా మాత వివాహం శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులతో జరిగిపోయింది! అంతటితో ఆమె జన్మ చరిత్రార్థమయ్యింది!

ఆమె ఆశించిన తపఃఫలం చేతికంచింది. దైవం సాకారుడై పతిదేవుని రూపంలో ఆమెను స్వీకరించటంతో ఆమె జీవితం సంపూర్ణ ఆనందమయ, ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని అందుకున్నట్టయింది.

వైకుంర లోకంలోని లక్ష్మీదేవి లాగా, నిరంతర భరద్వాజ గురుదేవుల సన్మిధిలో, వారి సేవలో వారి కన్నబిడ్డల ఆలన, పొలనలో, కన్నబిడ్డల వలె తమనాశ్రయించిన భక్తుల నాదలస్త్రా ఆమె జన్మ సార్థకతను పొందగలిగారు. లోకమంతా తమ కుటుంబమే అని చెబుతూ, తరచూ భక్తులతో “మీరందరూ ఈ కుటుంబ సభ్యులే. మా కన్నబిడ్డలే. ఈ ఇల్లు మన అందలిటి” అంటూ పుండేవారు. సుదూర ప్రాంతాల నుండి వచ్చే భక్తులు యింతకుముందు యేమాత్రమూ పరిచయం కూడా లేని కొత్తవారు కూడా రోజుల తరబడి, నెలల తరబడి ఏలి ఇంట్లో సేచ్చుగా వుండగలిగేవారు. అలా భక్తులను ఆదలస్త్రా విశ్వమాతగా శ్రీ అలివేలుమంగా మాత అందలికి తన మాతృప్రేమను పంచారు.

ఇలా యిప్పటివరకు మనం చెప్పుకున్నటి ఆమె తుదిశ్యాన వరకు గడిచిన ఆమె జీవిత ప్రయాణపు మౌలిక స్వరూపం మాత్రమే. ఇంతకుమించి ఆమె జీవిత ప్రయాణంలో మనం గమనిస్తే ఎన్నో

అధ్యుతమైన అసామాన్యమైన అంశాలు దర్శనమిస్తాయి. వాటిలో కొన్నింటిని నా అవగాహనకు అంబినంతవరకు వివరిస్తాను.

మొట్టమొదటి విషయం, విశేషం మొదటి నుండి చివలి వరకు ఆమె జీవితమంతా మహాత్ముల సాంగత్యంలోనే గడిచిపోయింది. బాల్యంలో దైవభక్తులు, దైవసాక్షాత్కారం పొంబిన వారైన తల్లిదండ్రుల బిష్ణుసాంగత్యంలో గడచింది. ఆ తరువాత జిల్లెళ్ళమూడిలో తీవ్ర తపాసాధనలో జిల్లెళ్ళమూడి అమ్ము వంటి గొప్ప మహాత్మురాలి సన్నిధి ఆమెకు ప్రాప్తించింది. ఆ తదుపరి జీవితమంతా దత్త స్వరూపులు శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల ధర్మపత్మిగా ఆయన సన్నిధిలో గడిచిపోయింది. ఇలా జస్తించినటి మొదలు తుటి వరకు ప్రతి ఒక్కరోజు, ప్రతి ఒక్క క్షణము మహాత్ముల సన్నిధి భాగ్యాన్ని అనుభవిస్తూ గడపటం జరిగింది. ఇలా సాధారణ మానవులకు ఎవ్వలికీ ప్రాప్తించని ఒక మహాభాగ్యాన్ని పొందిన భాగ్యశాలిగా శ్రీ అలివేలుమంగా మాత

మనకు కనిపిస్తారు.

ఆ తదుపరి అంశం వివాహసంతరం గృహస్త్రధర్మచరణలో ఆమె నూటికి నూరుపొళ్ళు త్రికరణ శుభిగా ధర్మం పాటించి సఫలీకృతులవటం. నిజానికి ఒక మహాత్ముని ధర్మపత్మిగా ఆమె పొందిన భాగ్యం ఎంతటి గొప్ప వరమో అంతకంటే ఎక్కువగా ఆ స్థానానికి న్యాయం చేకూర్చటమనేబి ఒక అగ్ని పరీక్ష అని, కత్తి మీద సాము వంటిదని సాధారణ ప్రజలకు ఊహాకు కూడా అందని విషయం. భగవత్ స్వరూపులు, ధర్మాత్ములు అయిన శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు అమృగాల ప్రతి చర్యను పర్యవేక్షిస్తూ ప్రతిక్షణం ధర్మం తప్పక నడవాలన్న విషయాన్ని హెచ్చరిస్తూ, బహిక ఆధ్యాత్మిక రంగాలలో ఆమెకు మార్గనిర్దేశం చేస్తుండేవారు ఆయన ఏ విషయంలోనూ, యే చిన్న పొరపాటు జిరగకుండా తన ధర్మవర్తనతో ఆమెకు స్వార్థిదాయకుడై నిలిచేవారు. ధర్మాచరణకు పర్యాయపదంగా త్యాగం అన్నమాటను చెప్పేవచ్చు.

శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు

త్యాగం అన్న పదానికి ప్రతిరూపమా అన్నట్లు తన సాంత ప్రయోజనాలకు విలువనివ్వక, సుఖవంతమైన జీవితానికి ఎప్పుడూ దూరంగానే వుంటూ, కేవలం భక్తజలోద్దరణకే అహార్థశలు పాటుపడేవారు. ఆయన అర్థాంగిగా శ్రీ అలివేలుమంగా మాత కూడా ఆయన అడుగుజాడలలో నడుస్తూ తన ఆరోగ్యం యేమాత్రం సహకరించకపోయినా తన ఇంటికి నిరంతరం వస్తుండే భక్తులను ఆదలస్తూ, వారికి ఆధ్యాత్మ బోధలు చేస్తూ గృహకృత్యాలు నిర్వహించుకుంటూ కూడా తన సాధన కొనసాగిస్తుండేవారు.

శ్రీ మాష్టరుగారు ఎప్పుడూ భక్తుల మధ్యనే వుండేవారు. ఆయనతో పాటు అమృగారికి కూడా వేళకు ఆహారము, నిద్ర వుండపు. విశ్రాంతి అసలే వుండదు. నియమిత వేళలు లేకుండా ఇంటికి వచ్చే భక్తులకు భోజనము, వసతి సదుపాయాలు చూడటం ఆమె ధర్మం. శ్రీ గురుదేవుల సేవ, పిల్లల పెంపకము ఇలా అన్ని బాధ్యతలు చిరునవ్వుతో నిర్వహించే వారే కాసీ యేనాడూ కొంచెం కూడా విసుగు చెందేవారు కాదు. అలా ఆమె ఐహిక ధర్మాలు నిర్వర్తిస్తూ కూడా అహార్థశలు ఆధ్యాత్మిక చింతనలోనే నిమగ్నమై వుండేవారు. ఐహికము, ఆధ్యాత్మికము - ఈ రెండు వేరువేరు అంశాలు కావని చెబుతూ, ఈ రెండింటిని సాధనగా ఎలా మలుచుకోవాలో ఆమె బోధించినంత బాగా మరెవ్వరూ బోధించలేరనిపిస్తుంది. నిద్ర లేచినది మొదలు మనం చేసే ప్రతి చర్య - ఇల్లు, వాకిలి శుభ్రపరచుకొనటం, స్నానం

చేయటం, వంట చేయటం, భర్త, పిల్లల సేవ, అతిథి అభ్యాగతుల సేవ - ఇలా అన్ని విషయాలను భగవత్సేవగా యెలా సమస్యలు చేసుకోవాలో వివలించేవారు. భగవన్నామాన్ని యేమరక స్వర్గస్తూ ఇంటి పనులు చేసుకోవాలని ముఖ్యంగా స్త్రీలను పొచ్చలించేవారు.

గృహకృత్యాలట్టు భగవత్సేవలుగా భావించాలని చెప్పేవారు. తాము స్వయంగా యివస్తూ పాటిస్తూ అందలికీ తానే ఒక ప్రత్యక్ష ఉదాహరణగా నిలిచేవారు. బంధుమిత్రులు, స్వజనులు తన కుటుంబ సభ్యులు - ఏలి పట్ల యేనాడూ ప్రత్యేక దృష్టిని ప్రదర్శించలేదు. భగవంతుని ప్రేమ తప్ప యెవ్వలి ప్రేమానురాగాలను ఆరించలేదు. జీవితంలో యెట్లువంటి బాంధవ్యాలకు, స్నేహాలకు విలువనివ్వక లౌకిక జనుల వలె సరదాలు, పికార్లు, విలాసాలు, విహోరయాత్రలు - ఏటికి తన మనస్సులో యే కొంచెం కూడా ప్రాముఖ్యత నివ్వలేదు. సాధారణ గృహాచి వలే కాక, ఒక మహాత్ముని ధర్మపత్నిగా ఒక దైవాంశ సంభాతురాలిగా ఆమె తన ధర్మాన్ని నిర్వర్తిస్తూ, భక్త రక్షణకే ప్రాముఖ్యత నిచ్చి, లోకానికి ఆధ్యాత్మిక వెలుగులను అందించారు.

మహాత్ముల విషయంలో సాధారణంగా మనం గమనించని, ఊహించని మరొక విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తాను.

మహాత్ములు మన కోసమే దేహాన్ని ధరిస్తారు. మన కోసమే జీవిస్తూ, మన కోసమే తమ సమయాన్నంతా వెచ్చిస్తూ తమ జీవిత పర్యంతం

మన కోసమే శ్రమిస్తారు. ఇక్కడ మనం గమనించవలసిన విషయం యేమిటంటే - మన కోసం బిగివచ్చిన ఆమహానీయులు లోకంలో మన నుండి ఎన్నో కష్టాలను యెదుర్కొంటారు. కన్నతల్లి వలె ఓర్పుతో ప్రతి మహాత్ముడు, మహాత్మురాలు కూడా తమ జిడ్డలమైన మనకోసం ఈ లోకంలోకి బిగివచ్చి ఎన్నో బాధలను భరిస్తూ, సమస్యలను ఎదుర్కొంటూ కూడా మనలను ద్వేషించక మనల నాదలస్తూనే వుంటారు. మనలను తిరస్కరించక మన వలన వాళ్ళు బాధపడుతూ కూడా మనందలికీ తమ ప్రేమను పంచి ఆశీర్విస్తారు. ఇలా తమ జీవితాలను మనకే అంకితం చేస్తారు.

శ్రీ అలివేలుమంగా మాత తీవ్ర అనారోగ్యంలో కూడా అందరికోసం శ్రమించారు. రానురాను ఆరోగ్యం మరింతగా క్షీణించి నడవలేని స్థితి నుండి మంచానికి పలమితమై జీవించే పలిస్తితుల్లో కూడా భక్తుల నాదలస్తూనే వున్నారు. శ్రీ గురుదేవుల వలెనే ఆమె కూడా కొందరు భక్తుల నుండి సమస్యలను విమర్శలను యెదుర్కొన్నారు. అయినా మన కోసం శ్రమిస్తూ భక్తులను ఆదలించారు. వరదాయిని అయి భక్తుల కోలికలు తీరుస్తూ, కష్టాలు తొలగిస్తూ దేవంగా నిలిచారు. ఇలా చివలివరకు తన జీవితాన్ని మనకే అల్పించారు.

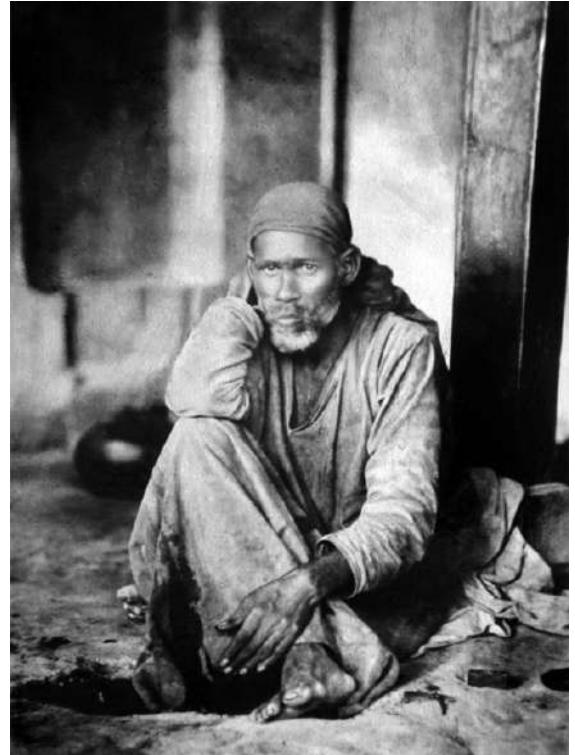
అపూర్వ త్యాగశీలి, వరదాయిని, ప్రేమమూర్తి, విశ్వమాత శ్రీ అలివేలు మంగాలు తల్లికి జోహర్లుఅ బివ్య జనని చరణకమలాలకు శతకోటి పండనాలు!! ●

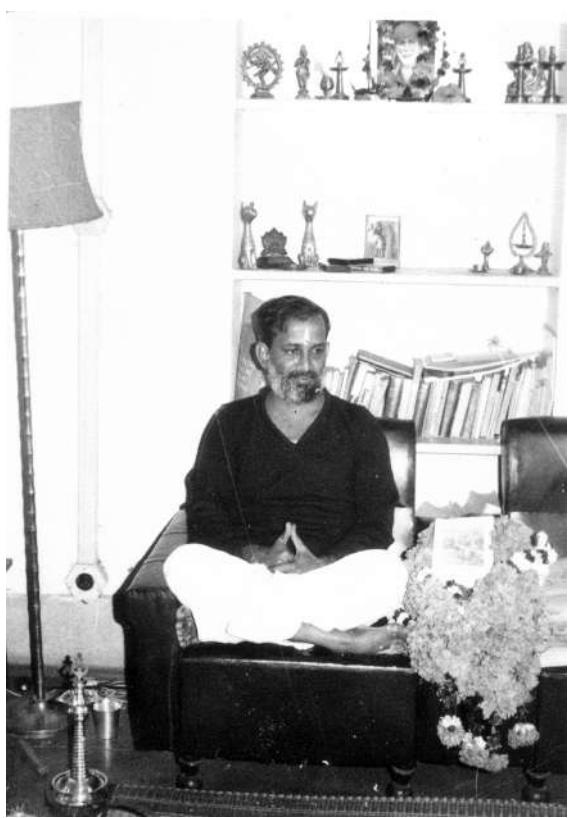
మధురవైన ఆణ్ణవంచనల్పే మనగ్రథాయ

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

సాంయినాథుడు తన మహిమ చేత భక్తులను రక్షించడమే కాని, వాయికి ఎట్టి సాధనా మార్గాలు బోధించలేదని సామాన్యంగా మనకు లభించే చరిత్ర గ్రంథాలు చూసినవాయికి అనిపిస్తుంది. అందుకు కారణం సామాన్య మానవవైజం - తాత్కాలికమైన లోకిక ప్రయోజనాలను సాభించుకోవడం, కష్టాలను తొలగించుకోవడంపట్ల గల ఉత్సవకే. ఎక్కువ మంచి రచయితలు సాయిలోని ఈ అంశం మీదనే తమ దృష్టిని కేంబ్రీకలించి ఏర్పాటు చేసుకుని చరిత్రలు ప్రాయడమే జందుకు కారణం. కానీ తాము భక్తుల కోర్కెలు నెరవేర్పడం కష్టాలు తీర్పడం వాయిని తమవైపు ఆకల్పించుకొని శుభ్రమైన మార్గాలలోనికి ఆకల్పించడానికేనని స్పష్టంగా ఒక భక్తునికి చెప్పిన విషయం నా చేత సాయి ప్రాయించుకున్న సమర్పమైన ‘సాయిబాబా జీవితచరిత్ర’ (శ్రీ సాయి లీలామృతం) చూస్తే తెలియగలదు. ఆ విధంగా ఆకల్పింపబడి సాయిభక్తిలో మనం స్థిరపడ్డాక నిజమైన సాధకదశ మన కర్తవ్యమవుతుంది. నిజమైన ముముక్షువు, పరమార్థాన్ని కోరువాడు సాయిలీలల మాధుర్యంతోనే తృప్తిచెందక, ఆయన మనకు అందించిన సాధనామార్థాన్ని అర్థం చేసుకోజూస్తాడు. అప్పుడే అది అతడికి లభ్యం అవుతుంది. కానీ ఎక్కువమంచి తాము ముముక్షువులమని భ్రమించినా “సాధన కూడా ఆయనే మనచేత చేయించుకుంటాడు” అని భ్రాంతియుతమైన మధురోక్తులతో తమను, సాటివాయిని కూడా వంచించుకుంటారు. నిజమైన సద్గురువైపురూ అటువంటి భ్రాంతికి తమ బోధలలో తావు ఇవ్వలేదు. ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత, బ్రహ్మసూత్రాలు, బుద్ధుడు, కీస్తు, మహామృద్, శంకరాది ఆచార్యులు,

రామకృష్ణ పరమహాంస, రమణమహార్షి మొదలైన సద్గురువులందరూ భక్తిశరద్దలను ఆధారం చేసుకొని మానవుడు తనను తానే ఉద్ధరించుకోవాలసి, అందుకు పలసిన బలాన్ని (ఆత్మ) ప్రసాదించమని భగవంతుని, గురువును శరణుపాంచి సేవించడం కూడా ఇట్టి యత్నంలోని భాగమేనని చెబుతూ

వచ్చారు. అలానే సాయి కూడా నిష్ట, సబూరీలను దక్షిణగా సమల్చించి నిరంతరం గురు ధ్యాన, సేవాదుల ధ్యారా తనను తానే ఉధారించుకోవాలని రాధాబాయి అనే భక్తురాలికి తమ గురుసేవ వృత్తాంతం ధ్యారా బోధించడం గమనించాలి. సాధన మన కర్తవ్యం అని వారు తెలిపారు అనడానికి రెండు ఉడాహరణలు:

ఒక భక్తుడు సాయి చెప్పినా త్రాగుడు మానుకోకపోతే “నేనొకటి రెండుసార్లు హెచ్చిలిస్తాను. వినకుంటే నీ కర్మకు నిన్ను విడుస్తాను” అన్నారు. తన సాటి భక్తుని పరోక్షంగా తనిఖితీరా నించిస్తన్న వేరిక భక్తునితో సాయి, “నిందించేవాడు తన పుణ్యాన్ని అవతల వాడికి యచ్చి, వాడి పాపాన్ని తాను స్వీకరిస్తాడు. నీవిలా చేస్తే శిలించి వచ్చి మాత్రం ప్రయోజనం ఏమి?” అన్నారు. వేరిక భక్తుడితో, “నీకు అప్పే అను కన్నడ సాధువు చెప్పినటి యదార్థమే, కానీ అతడు చెప్పిన ర్ఘంధాన్ని చబివితే మాత్రమే చాలదు. దానిని అర్థం చేసుకొని ఆచలించాలి. ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో మన శక్తినంతా వినియోగించి కృషి చేస్తేగాని

ఫలితం ఉండదు” అన్నారు. అంటే ముముక్షువులకు సాధన ఎలా చేయాలో తెలుసుకొని దానిని అనుసలించమని బోధించారు-అన్నది స్పష్టం. ఎక్కువ మంది భక్తులు ఈ సత్యాన్ని గుర్తించక ముందు చెప్పిన లీతిన బ్రాంత చిత్తులవుతున్నారని తెలపడానికి ఒకసారి తమ వద్దకస్త్రీ నోక్కుబోయినవి, అలగిపోయిన నాణాలే చేరుతున్నాయని, తమకు శిష్యుడని చెప్పుకోతగ్గవాడిక్కడు కూడా కనిపించలేదని చెప్పారు. “నా వద్దకు అందరూ గొంతెమ్ము కోంకలతో వస్తున్నారు. కానీ నావద్ద కోకొల్లలుగా జ్ఞానధనమున్నా, నేను యివ్వదలచిన దానిని తీసుకునేవాడిక్కడూ కనిపించలేదు” అని 1886లో వారు 72 గంటలు సమాధి స్థితిలో ఉండబోయే ముందు మహాల్మాపతితో వాపోయారు.

నిజానికి సాయి సాధన గూళ్లి, బోధించనదంటూ ఏమీ లేదని ‘శ్రీ సాయి ప్రబోధామృతం’ చూస్తే తెలియగలదు. అయితే సాయి బోధనామార్గం అద్భుతం. ఆయన ప్రబోధామృతాన్ని పారాయణ, మనము చేస్తే, మన జీవితమంతా సాధనగా మారగలంతటి అద్భుతమైనది. అభితెలియక “సాయి మనలో వుండి, మనమే తామై, సాధన చేసుకుపోతారు. అదే వారి ప్రత్యేకత” అని మధురమైన ఆత్మపంచనలో కొందరు మునుగుతున్నారు. అదే నిజమైతే ఈనాడు మానవజాతి ఇంత క్షీణదశలో ఉండవలసిన అవసరం లేదు. అట్టి కార్యం భగవంతుడికి వారి ప్రతిరూపమైన సద్గురువులకు సమ్మతం కాదు. తండ్రి తన కుమారుడు ప్రయోజక్కు తన స్వశక్తిపై ఆధారపడి మనగల స్వతంత్రుడు కావాలని కోరుతాడు. నిప్పియుడై అంతా తండ్రి చేయాలని తలచకూడదు అని కోరుతాడు. సర్వులకు తండ్రి అయిన బాబా కూడా అలానే కోరుతారని అని మనం గుర్తించాలి. మన కర్తవ్యం అయిన సాధనాత్మాన్ని గుర్తించి, ఆచలించి, వారి నిరంతర అనుగ్రహపూర్వంతికి పాత్రులం కావాలని వారి ఆకాంక్ష. “తల్లికి తగ్గ జిడ్డలు కండి. మీ (జ్ఞాన) ధనాగారాలను నింపుకోండి” అన్నది వారి సూక్తి. సాయికి ప్రీతిపాత్రులు అవ్వడానికి అదొక్కటే మార్గం. అలా చేయసి భక్తులను గూళ్లి వాలలోని అజ్ఞాన ప్రవృత్తిని గూళ్లి ఆయన భావగళ్చితంగా ఇలా అనేవారు. “నన్ను నూనె వర్తకులు (తేలి) దుకాణదారులు (వణీ) ఎంతగానో వేధించారు. నాకు ఈ మసీదులో ఉండడమంటే విసుగు పుట్టించి. నేను ఇక్కడనుంచి వెళ్లి చిలుము త్రాగుతూ హాయిగా ఒక మూల కూర్చుంటాను” అని. ●

అమ్మా! శరణ శరణ!

శ్రీమతి ఆడిదం వేదవతి

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! జగజ్జననీ! గురుపత్ని!
సధ్గరు స్వరూపిణీ! శరణ శరణ!!

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! జగజ్జననీ! గురుపత్ని!
సధ్గరు శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల ప్రతిరూపమా! మీకు సహార్ణ
కోటి వందనాలు.

మీ పవిత్ర జన్మదినోత్సవం సందర్భంగా మేమందరమూ
మీ పవిత్ర సన్మిథానం చేరి, మీ పాదాల చెంత నిలచి మీ కృపకై,
మార్గదర్శకానికి ప్రార్థిస్తున్నాము.

ఈ దేవీ సవరాత్రుల సందర్భంగా మీరే మా పాలిటి
సవదుర్గలై మమ్ములను మహాత్ములు నడిచి చూపిన
సన్మార్గంలో నడిపించండి! ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతిని ప్రసాదించండి!
మహిషాసురమర్దిని స్వరూపులైన మీరు సర్వసమర్థులు.
మమ్ములను అనుగ్రహించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! మీరే మా పాలిటి
శైలపత్రి! మా ఈ ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణానికి నాందీ మీరే!
పునాది మీరే! అత్యంత బలోపేతమైన, శక్తివంతమైన
హిమాలయాలకే సుపుత్రిక అయిన మీరు మాలో ఈ ఆధ్యాత్మిక
ప్రయాణాన్ని మొదలుపెట్టేందుకు, కొనసాగించేందుకు, లక్ష్మీన్ని
చేరేందుకు అవసరమైన దృఢతాయాన్ని, మానసిక శారీరిక బలాన్ని
ప్రసాదించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! నవదుర్గలలో బ్రహ్మచారిణి
మీరే! మాలో జరిగే సత్యాన్వేషణకు మార్గదర్శి మీరే! ఈ ఆధ్యాత్మిక
మార్గశోధనకు అవసరమైన జ్ఞానాన్వేషణను, సత్యాన్వేషణను
మాలో ప్రేరేపించి మమ్ములను ముందుకు నడిపించండి. మీ పవిత్ర
సన్మిథానంలో మాకు అనుభవమయ్య అనంతమైన మౌనబోధ
అన్ని దిక్కుల నుండి ఎల్లప్పుడూ మామై వర్షిస్తూనే పుంటుంది.
ఆ బోధన గ్రహించి మీ ఇరువురి చరిత్రను, ఇతర మహాత్ముల

చరిత్రలను, సాయి తత్త్వాన్ని, బోధలను అవగాహన చేసుకుని, ఈ సృష్టి తత్త్వాన్ని, పరమాత్మ తత్త్వాన్ని, దత్త సాంప్రదాయాన్ని మరింత
లోతుగా శోధించి సరైన స్పష్టతతో, దీక్షతో మేము ఆధ్యాత్మికంగా
పురోగమించేలా అనుగ్రహించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! మా పాలిటి చంద్రఘుంటా!
మాలోని శౌర్యం, ధైర్యం మీరే! మా హృదయలోత్తలో పాదుకునివన్న
బలహీనతలను, కుసంస్మారాలను, సంఘర్షణలను ధైర్యంగా

ప్రతిఫలించి, యుద్ధం చేసి, జయించేలా అనుగ్రహించండి. మా ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలో ఆద్యంతం ఎదురయ్యే అవరోధాలను అధిగమించి, తగిన త్రమశిక్షణతో, స్వాత్రతో, దృఢసంకల్పంతో ముందుకు సాగేలా ఆశీర్వదించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! సాక్షాత్తు కుష్మాండా దేవి మీరే! మాలో దాగిపున్న సృజనాత్మకశక్తిగా నిలచి మాలో పుండె అనేకానేక సామర్థ్యాలనన్నింటినీ ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికి, సకలజీవుల శ్రేయస్సుకు ఉపయోగపడేలా సంస్కరించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! మా స్కుండమాతా! మాకు ఈ జన్మనిచ్చి ఎల్లపుడూ పాలించి, పోషించే జగన్నాత మీరే! మీ వాత్సల్యపూరితమైన పరిరక్షణ వలననే మేము ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణాన్ని పరిపూర్ణం చేసుకుని, సకల జీవుల పట్ల ప్రేమను, సహకారాన్ని, సామరస్యాన్ని సాధించగలము. అట్టి సామర్థ్యాన్ని మాకు ప్రసాదించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! మా పాలిటి కాత్యాయనీ! జీవులనన్నింటినీ ఎప్పుడూ కరుణించి, రక్షించేది మీరే! మీ రక్షణ వలననే మాలోని భయము, సంశయము సముఖులంగా నశించిపోతాయి. వాత్సల్యపూరితమైన మీ అండదండలతో

మా అంతరంగాలలో భద్రత, నిర్భయత్వము, అవరోధాలను అధిగమించే సామర్థ్యాన్ని పెంపాందించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! గురుస్వరూపిణీ! కాళరాత్రి! మాలో అజ్ఞానాంధకారాన్ని నశింపజేసే శక్తి మీరే! మాలోని మూర్ఖత్వాన్ని, అస్పృతను, అలజడిని పారదోలి, మమ్ములను స్పృత వైపుకు నడిపించి, సాధనా సూక్ష్మాలన్నీ అవగతమయ్యేలా అనుగ్రహించి, ఆధ్యాత్మిక మార్గాన్ని సుగమం చేయండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! గురుపత్నీ! మహా గౌరీ! మాలోని కళంకాలనన్నింటినీ ప్రక్కాళన చేసి స్వచ్ఛతను, పవిత్రతను అనుగ్రహించే శక్తి మీరే! మాలోని మాలిన్యాలను, దుష్ట సంస్కారాలను కడిగివేసి, నిరంతరం వర్షించే మీ కృపను, ఆశీస్సులను గుర్తించి పులకించేలా ఆశీర్వదించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! మా పాలిటి సిద్ధిదాత్రి! మా ఆధ్యాత్మిక సాధన సిద్ధించేలా చేసే శక్తి మీరే! కనుక మీరే మాకు ఆధ్యాత్మిక సూక్ష్మాలను ఎరుకపరిచి, ఆధ్యాత్మిక శక్తిని, అనుభవాలనూ ప్రసాదించి, మమ్ములను జ్ఞానవంతులుగా తీర్చిదిద్ది, ఆత్మసిద్ధి పొంది పరమాత్మలో లీనమయ్యేలా అనుగ్రహించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! జగజ్జననీ! మా మహిషాసురమర్థినీ! మా లోపల, బయటా వున్న అజ్ఞానాంధకారాన్ని తునాతునకలు చేసే మహాశక్తి స్వరూపిణి మీరే! మీ అపార అనంత శక్తితో మాలోని మూర్ఖత్వాన్ని, దురహంకారాన్ని సముఖ్యాలంగా నశింపచేయండి. మీ పవిత్ర హోనమే సింహగర్జన చేసి, మాలో నిద్రాణంగా వున్న ఆధ్యాత్మిక శక్తిసామర్థ్యాలను తట్టి లేపి వాటిని నిరంతరం గుర్తుచేస్తుందేలా ఆశీర్వదించండి.

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! జగజ్జననీ! సద్గురు స్వరూపిణీ! మీరే మా ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శి! మమ్ములను అదుగుగునా రక్షిస్తూ, నడిపిస్తూ వున్న మీ అండదండలకు కృతజ్ఞతాభివందనాలు. మీ వెలుగుబాటలో పయనిస్తున్న ఆర్థులము, అర్ధార్థులమైన మేము జిజ్ఞాసులమై, ముముక్షువులమై మీరు ప్రసాదించదలచిన ఆధ్యాత్మిక బెన్నత్వాన్ని స్వీకరించగలిగే ఆర్థతను పొందుదుముగాక! ఈ ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో జన్మజన్మలకూ అదుగుగునా మమ్ములను చేయపట్టి నడిపించి ఉధరించండి! మేము ఎల్లపుడూ మీ అపారకరణకు పాత్రులమగుదుముగాక!

అమ్మా! అలివేలుమంగమ్మ తల్లి! శరణ శరణ!!

భ్రాహ్మకవిమానము

అనుభవమండపము

శేయతి ఛ్వామయతి, అనంతపురం

మా ది అనంతపురం దగ్గర నారసింహాపల్లి గ్రామం. నేను పదవ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు తరచుగా బాబా గుడికి వెళ్ళడాన్ని. అలా వెళ్ళినప్పుడు ఒకసాి ఆ గుడిలో శ్రీ సాయి లీలామృతం గ్రంథం కొనుక్కున్నాను. మా ఇంట్లో మా తమ్ముడు తప్పించి మిగతా అందరం ఆ గ్రంథాన్ని పారాయణ చేసుకునేవాళ్ళం. తర్వాత నెమ్ముచిగా ఫూజ్యలై మాస్టరుగాల గ్రంథాలన్నీ కొనుక్కున్నాము. అందులో 'సత్సంగం-భజన' అనే గ్రంథంలో చెప్పినట్లు, సత్సంగం, భజన కూడా చేసుకునేవాళ్ళం. ఆ సత్సంగానికి చాలామంచి హజరయ్యవారు. మా కుటుంబ సబ్మాలతో సహా అందలకి చక్కటి అనుభవాలు కలుగుతుండేవి. ముందుగా మా అమ్మకి కలిగిన అనుభవం చెప్పేను. మా అమ్మకి కేటరాక్ష ఆపరేషన్ చేయవలసిన అవసరం వచ్చింది. కళ్ళు సలగ్గా కనిపించేవికాదు. కానీ పారాయణ చేసుకోవడం చాలా ఇష్టం. అలాగే ప్రతిరోజు పారాయణ చేసేబి. సలగ్గా కళ్ళు కనిపించనప్పుడు పారాయణ చేయడం ఎలా సాధ్యమనేబి నాకు అర్థం అయ్యేది కాదు. అప్పుడు

మా అమ్మ యిలా చెప్పారు: "గ్రంథం తెరవగానే, నేను ఏ పేజీ చదువుతానో ఆ పేజీలో అక్షరాలు చాలా పెద్దవిగా అయిపోయేవి. అలా ఆ పేజీ చదవటం పూర్తయ్యాక వెనక్కి చూస్తే మళ్ళీ అక్షరాలు మామూలుగానే వుండేవి. నేను చదవాల్సిన పేజీలో అక్షరాలు మాత్రం పెద్దవిగా కనిపించేవి. అందువల్ల నేను చదవగలుగుతున్నాను". ఇష్టటికే అలాగే కొనసాగుతోంది. అమ్మకి కేటరాక్ష ఆపరేషన్ అయినా కానీ, కొన్ని సమస్యల వల్ల కళ్ళు సలగ్గా కనిపించవు. కానీ పారాయణం మాత్రం చక్కగా చేసుకోగలుగుతోంది బాబా దయవల్ల!! నేను చదువుకునే సమయంలో బ్యాతీయ శ్రేణికి చెందిన విద్యార్థిని. సాధారణంగా ఎప్పుడు 50% మార్కులే వచ్చేవి. ఒకసాి కళాశాలలో పరీక్షలు రాసేటప్పుడు ఫిజిక్స్ పరీక్షకి సిద్ధమపుతున్నప్పుడు ఒక ప్రత్యుని, అటి పరీక్షలో రాదులే అనిపించి చదవలేదు. కానీ మర్మాడు పరీక్షలో ఆ ప్రశ్న వచ్చింది. నేను ఒకసాి సమాధానం చూసి వచిలేసాను. కానీ గట్టిగా చదవలేదు. ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం రాయకపోతే నాకు సలపడే మార్మలు

వచ్చే ఆపకాశం లేదు. ఇలా ఆలోచిస్తూ ఉండగా నేను ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం రాయడం మొదలుపెట్టాను. ఆశ్చర్యంగా నాకు మొత్తం సమాధానం అంతా వినిపిస్తున్నట్లు అనిపించి రాసేశాను. ఇంటికి వచ్చి చూసుకుంటే మొత్తం సమాధానం అంతా సలగ్గా ఉంది. ఇటి చాలా ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటన. నేను ఊహించినదానికంటే మంచి మార్మలతో ఉత్తీర్ణరూలిని అయ్యాను.

మా ఇంట్లో వాళ్ళందరం శ్రద్ధగా పారాయణ భజన చేసుకుంటూ ఉంటే మా పెద్ద తమ్ముడు మాత్రం చాలా వేళాకోళంగా నవ్వేవాడు. ఎప్పుడు ఆ సత్సంగల్లో పొల్గినేవాడు కాదు. ఒకసాి వాడు ఇంట్లోడియట్ చదువుతున్నప్పుడు పరీక్షలకి ముందు రీజు వాడికి బాగా జ్యరం వచ్చింది. వాడికి నచ్చడు అని తెలిసినా నేను బాబా ఊటి పెట్టాను. తర్వాత కానేపటికి వాడికి బాగా నిద్ర వచ్చి జ్యరం త్రగ్గింది. మర్మాడు పరీక్షలు బాగానే రాశాడు. ఇక అప్పటినుంచి వాడికి బాబా మీద బాగా నమ్మకం కుబిలంబి. ఇప్పుడు మా అందల కంటే ఎక్కువగా బాబాని సేవించుకుంటాడు. జీవితంలో

కూడా చక్కగా స్థిరపడ్డాడు ఇలా శ్రీ సాయమబాబుడు మా కుటుంబంలో వాళ్ళందరికీ ఎన్నో అనుభవాలు ప్రసాదించారు.

అలాగే మా ఇంటి పక్కన ఒక ఆంటీ ఉండేవారు. ఆవిడ దేవుడిని నమ్మేవారు కాదు కానీ వ్యక్తిగతంగా చాలా మంచివారు. మేము బాబా లీలలు చెప్పుకుంటూ వుంటే వింటుండేవారు. అలా కొన్నాళ్ళు పోయాక ప్రత్యేకించి నన్ను బాబా లీలలు చెప్పుమని అడుగుతుండేవారు. నేను చెప్పుంటే చాలా శ్రద్ధగా వినేవారు. కొన్నాళ్ళకి మొట్టమొదటిసాలిగా మా కుటుంబం అంతా శిలిడీ వెళ్ళాం. అది 2001వ సంవత్సరం.. నేను మా సత్పుంగం వాళ్ళందర్లీ బాబాకి ఏం చెప్పుమంటారు అని అడిగాను. వాళ్ళందరూ తలా ఒకటి చెప్పేరు, నేను ఆంటీ ని కూడా అడిగాను. అప్పుడు ఆంటీ, “నాకు ఏం కావాలీ బాబాకు తెలుసులే” అన్నారు. ఆంటీ కి పెళ్ళి అయ్యి 13 సంవత్సరాలు అయించి. కానీ ఇంకా పిల్లలు కలగలేదు. బహుశా అదే అయి వుంటుంది అని అనుకుని నేను శిలిడీకి వెళ్ళాక బాబాతో, ఆంటీకి పిల్లల్ని యివ్వమని కోరుకున్నాను. నేను శిలిడి నుంచి తిలిగి వచ్చిన నెలలోనే ఆంటీ గర్జువతి అయ్యారు. తర్వాత ఆంటీ కి బాబు పుట్టాడు. ఆంటీకి బాబా మీద చాలా విశ్వాసం కలిగించి. బాబా దయ వల్లే తనకు బాబు పుట్టాడని వాడికి ‘సాయి’ అని పేరు పెట్టుకున్నారు. వాడిని ఆరు నెలల వయసు నుంచి సత్పుంగానికి తీసుకొచ్చేవారు. వాడు బాబా హోరతి పెడితే చాలా శ్రద్ధగా వినేవాడు ఇదంతా చూసిన మా అందరికీ ఇది బాబా అనుభవాలు కచ్చితంగా అనిపించేబి.

ఇలాంటి అనుగ్రహాలతో పాటు మేము చేసిన తప్పులను కూడా సవలించేవారు బాబా! నేను ప్రతి సత్పుంగంలోనూ సాయి లీలామృతము లోని లీలలను చదవడమే కాక వివలించి చెప్పేదాన్ని. అది అందరికి బాగా నచ్చేబి. చాలామంచి పారాయణ వినడానికి ఆసక్తి చూపించేవారు. సత్పుంగం జిల్లగే గదంతా భక్తులతో కిక్కిలిసిపోయి వుండేబి. ఒకరోజు నాకు ‘ఇలా నేను బాగా వివలించి చెప్పడం వల్ల ఇంతమంచి వస్తున్నారు కదా!’ అని అనిపించింది. మరుసటి గురువారం సత్పుంగానికి ఒక్కరు కూడా రాలేదు. మేము సాయంత్రం గింటల నుంచి 8 గంటల వరకు సత్పుంగం చేసేవాళ్ళాం. 6:00కి నేను మొదలు పెట్టాక 8గంటలైనా ఒక్కరు కూడా రాలేదు. నాకు అప్పుడు ముందు రోజు వచ్చిన నా భావన గుర్తుకు వచ్చింది. వెంటనే బాబాకి క్షమాపణలు చెప్పుకొని నమస్కరించుకున్నాను. వెంటనే ముందు ఒక పాప వచ్చింది. తర్వాత మొత్తం సత్పుంగ సభ్యులందరూ వచ్చారు. ఆలనస్యానికి రకరకాల కారణాలు చెప్పారు. కానీ నా భావం సిలచేయడానికి బాబా అందరికి ఆ సమయంలో రకరకాల పరిస్థితులు కల్పించారని నాకు అనిపించింది. నా మీద దయతో ఆ రోజు బాబా నన్ను సలచేయకపోతే నా పరిస్థితి ఎలా వుండేదో అనిపిస్తుంది. ఇప్పటికి ఎప్పటికీ, వారికి కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కరించు తెలియజేసుకుంటూనే వుంటాను.

ఇలా మా కుటుంబంలో వాళ్ళకి మా సత్పుంగం వాళ్ళకి బాబా ఎన్నో అనుభవాలు జరుగుతూ వుండేవి.

మేము మొదట నరసింహ పల్లెలో వుండేవాళ్ళాం. తర్వాత మా నాన్నగారు పక్కనే ఉన్న అనంతపురానికి నివాసం మార్చారు. పల్లెలో వున్నంతకాలం చాలా బాగా వుండేబి. అక్కడికి వెళ్లాక కొన్ని పరిస్థితుల వల్ల సంపాదనంతా పాశగొట్టుకొని తిలిగి పల్లెకి వచ్చాం. ఆ సమయంలోనే మా కుటుంబానికి బాబాతో పరిచయం ఏర్పడింది. శ్రీ సాయిలీలామృతం ర్ఘంథం మా చేతిలోకి రాగానే మా జీవితాలు మారిపోయాయి. మా తమ్ముళ్ళు ఇద్దరూ జీవితాల్లో చక్కగా స్థిరపడ్డారు. నాకు వివాహమై నేను ప్రౌదరాబాద్ వచ్చేసాను. మావారు ఇంగీష్ ప్రాఫెసర్ గా పనిచేస్తారు. నేను ప్రౌదరాబాదులో మ్యాట్స్ లెక్కర్ గా పని చేసేదాన్ని. ఇప్పుడు సాంతంగా అకాడమీ పెట్టుకున్నాను. మేమిద్దరం మూడు సంవత్సరములు విదేశాల్లో కూడా ఉద్దీపిగిధులు నిర్వహించాము. ఇదంతా ఖచ్చితంగా బాబా దయ. మా నాన్నగారు నరసింహపల్లెలోనే పెద్ద ఇల్లు కట్టుకున్నారు. అమ్మ, నాన్న ఆ ఇంట్లో చక్కగా పారాయణలు, సత్పుంగాలు, బాబా హోరతులు చేసుకుంటూ ప్రశాంతమైన జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు.

ఒక్క సాయిలీలామృతము ర్ఘంథం మా అందరి జీవితాలని మార్చేసింది. మాకు పూజ్యాలీ మాస్టర్ గారు అంటే దైవంతి సమానం. బాబాకి, మాస్టర్ గారికి మా ఉద్దీశంలో తేడానే లేదు. మా అందరికి ఇంత చక్కటి జీవితాన్ని ప్రసాదించిన సాయి మాస్టర్ కి సర్వదా కృతజ్ఞులం!! ●

ఆచార్యన అంబ్రుడు లేలు

శ్రీమతి భాగ్య, అనంతపురం

పూర్వాంగం జ్యోతి భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని అనంతపురం వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి భాగ్యగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు..

మా ఇంట్లో మహాత్ములను ఆరాధించడంతెలియదు. కాసీ చిత్రంగా నాకు పూజ్యాలే మాస్టరుగారంటే చాలా ఇష్టం ఏర్పడింది. మా ఊర్లో బాబా గుడి పుంబి. నాకు నిత్యం బాబా గుడికి వెళ్లే అలవాటుండేది. అక్కడ పూజ్యాలే మాస్టరుగాల ర్థంధాలు చూస్తూండేదానిని. శ్రీసాయిలీలామృతం, శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ చేసేదాన్ని. ఆయన మంచి రచయిత అనుకునేదానిని కాసీ అంతకుమించిన భావన ఏమీ వుండేబి కాదు. మా ఊర్లో బాబా గుడిలో 'శ్రీరామ' అని ప్రాయమని కొన్ని పుస్తకాలిచ్చి, అపి ప్రాప్తి 100 రూపాయలిచ్చేవారు. నేను డబ్బులోద్దని, దాని బదులు పూజ్యాలే మాస్టరుగాల ర్థంధాలిమ్మని అడిగాను. అలా పూజ్యాలే మాస్టరుగాల ర్థంధాలు నా దగ్గరకు వచ్చాయి.

తరవాత 2009లో నాకు పెళ్లయింది. పెళ్లయాక హైదరాబాదుకు వచ్చేశాను. అప్పుడు నేను గుళ్లో కొనుక్కున్న పూజ్యాలే

మాస్టరుగాల ర్థంధాలు చదవడం మొదలుపెట్టాను. 'మహాత్ముల ముద్దుజడ్డడు' ర్థంధంలో పూజ్యాలే మాస్టరుగారు సమాధి చెందే మట్టం వచ్చేసులకి విపరీతమైన బాధ, దానికంటే ఎక్కువగా కోపం వచ్చేశాయి. ఎందుకంటే ఈయన మహాత్ములంటున్నారు... చిన్న పిల్లల్చి, ఆరోగ్యం బాగోలేని పూజ్యాలే అమ్మగాలని అర్థాంతరంగా వచిలేసి వెళ్లిపోవడమేమిటని? తరవాత ఆనందమాయి జీవితచలిత్త వచివాను. అందులో పూజ్యాలే మాస్టరుగారు అమ్మ దర్శనం కోసం రాత్రంతా చలిలో గడపటం గులంచి చబిబి విపరీతంగా బాధపడ్డాను. ఆ మరునాడే వేరే ర్థంధంలో వెంకయ్య స్వామిని ఎవరో హింసించినట్లు చబిబి, "మహాత్ములు ఇందుకే వస్తారా?" మనకోసం ఇంత బాధపడతారా?" అని చాలాసేపు ఏడ్చాను. పూజ్యాలే మాస్టరుగాల ర్థంధాలు చదువుతుంటే, మనందలకోసం ఆయన పడిన శ్రమ తలచుకుంటే, నాకు కన్నీళ్ల ఆగేవికావు. అప్పుడు నేను ఒక నీర్మయం తీసుకున్నాను. "మాస్టరుగారూ! మీరు మా కోసం

ఇంత కష్టపడ్డారు కదా? దానికి కృతజ్ఞతగా నేను జీవితాంతం శ్రీ గురుచరిత్ర, శ్రీసాయిలీలామృతం ఏ కోలికా లేకుండా సప్తాహాలు చేస్తాను" అని మొక్కకున్నాను.

తరవాత నాకు ఒక స్వప్నం వచ్చింది. అందులోనేను ఊర్లో అందలికీ మన పూరికి భరద్వాజగారోచ్చరని, దర్శనానికి రమ్మనీ చెప్పున్నాను. ఒకల ఇంట్లో పూజ్యాలే మాస్టరుగారున్నారు. నన్ను లోపలకు రమ్మని పాద నమస్కారం చేసుకోమన్నారు. నేను నమస్కారంచుకున్నాను.

తరువాత 'భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజీ' ర్థంధం చబిబినప్పుడు పూజ్యాలే మాస్టరుగాలని వారి అన్నయ్యలు ఎత్తుకుని తిప్పి ఆడించేవారని చబిబి, నా మాస్టరుగాలని అంత బాగా చూసుకున్నందుకు వారందలికి కృతజ్ఞతలు చెప్పాలనిపించింది. అదేరోజు రాత్రి అన్నదమ్ములు నలుగురూ వరసగా నిల్చాని కలలో కనిపించారు. నేను ఆశ్చర్యపోయి చూస్తూ, ఇందులో నా మాస్టరుగారు ఎక్కడున్నారని ఆదుర్దగా వెతుకుతున్నాను. పూజ్యాలే మాస్టరుగారు, 'నేనిక్కడున్నాను!'

అన్నట్లు కనుబోమ్మలెగరేస్తా నవ్వతున్నారు. ఎంతో సంతోషం కలిగింది.

నాకు బయటికి వెళ్లే అవకాశం తక్కువ. అందువల్ల గురుకుటుంబాన్ని చూసే అవకాశమే రాలేదు. ఒకసారి హైదరాబాదులో బాబా గుడికి వెళితే అక్కడ రాజయ్యగారు అనే ఆయన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి గ్రంథాలు స్టాల్ పెట్టరు. ఆరోజు వారితో మాట్లాడినప్పుడు, వాళ్లింట్లో వేదమ్మగారు వచ్చి సత్తంగం చేస్తారని రమ్మని ఆహ్వానించారు. అప్పుడు మాత్రం ఫీలు కుదుర్చుకుని సత్తంగానికి వెళ్లాను. వేదమ్మగాలితో మాట్లాడదామని వెళ్లి ఏడ్చేశాను. “పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని చూడలేకపోయానని బాధగా వుంటి” అని చెప్పాను. అప్పుడు వేదమ్మగారు, “అలా బాధపడకూడదు. పారాయణలు చేసుకుంటూ, వారాశించిన మార్గంలో నడవాలి” అని చెప్పారు. తరువాత మావారికి కరోనా వచ్చినప్పుడు స్పష్టంలో ద్వారకబాబుగారు, వేదమ్మగారూ వచ్చి మా జంట్లో సత్తంగం, భజన చేసి హోరతిచ్చారు. జంటి దగ్గరే వుండి వైద్యం చేసుకుంటే కొన్నిరోజులలో తగ్గిపోయింది. అలా పరోక్షంగా కూడా మమ్మల్ని ఆదుకున్నారు.

శ్రీ సాయి శీలా మృతం, శ్రీగురుచలిత్త సప్తాహ పారాయణలు 108 సార్లు పూర్తిచేయగలిగాను. నాకు శ్రీగురుచలిత్తో ఏ అధ్యాయంలో ఏముందో బాగా గుర్తుంటుంది. అయితే ఒకసారి అకస్మాత్తుగా ఆ ర్థంథంలో ఏముందో ఒక్క ముక్క కూడా గుర్తులేకుండా పోయింది.

నాకు చాలా బాధకలిగింది. బహుశాగర్యం వచ్చిందేమోననిపించి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని నాకు శిక్ష వేయమని ప్రార్థించాను. ఆరోజు స్పష్టంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “నా అనురూపం వుంటేనే పారాయణ చేయగలవు!” అని చెప్పారు. అప్పటినుంచి చాలా జాగ్రత్తగా వుంటున్నాను.

నాకు జ్ఞానదంతం వచ్చి చాలా ఇబ్బంది పెట్టింది. డాక్టర్ దగ్గరకి వెళితే ఆపరేషన్ చేసి ఎన్ను తీసెయ్యాలన్నారు. ఆపరేషనుకి చాలా సమయం పట్టింది. దానివల్ల నోరంతా వాచిపోయింది. డాక్టర్ ఒకవారం ద్రవహారమే తీసుకోవాలన్నారు. కానీ నాలుగోరోజుకి నాకు అన్నం తినాలనిపించి తిన్నాను. నోరంతా కదలడం వల్ల మళ్ళీ బాగా వాచిపోయి, నోప్పి బాగా ఎక్కువైంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి నామం చెప్పుకుంటూ పడుకున్నాను. ఆరోజు రాత్రి స్పష్టంలో ఎవరో, “అమ్మగారు, మాస్టరుగారు వచ్చారు, దర్శనానికి రండి” అని పిలుస్తున్నారు. నేను వెంటనే దర్శనానికి వెళ్లాను. నేనేమీ చెప్పకుండానే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నన్ను దగ్గరకు రమ్మని సైగ చేసి, నోరు తెరవమని చెప్పి, ఊచి తీసుకుని పన్ను పీకిన చోట పెట్టారు. నేను నమస్కారం చేసుకుని జంటికి రాగానే, కొంతసేపటికి నోప్పి తగ్గింది. నాకు చాలా సంతోషంగా అనిపించి ఆ విషయం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలితో చెప్పాలని, మళ్ళీ వెళ్లాను. అక్కడ వున్నవారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారని చెప్పారు. నాకు దూరంనుంచి వారు కనిపిస్తున్నారు. నేను మనసులోనే నమస్కారం

చేసుకుంటున్నాను. ఈలోపు పడుకుని వున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తలెత్తి నావైపు చూశారు. స్పష్టం ముగిసింది. మర్మాటినుంచి నిజంగానే నాకు నోప్పి తగ్గిపోయింది.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రచించిన మహాత్ముల ర్థంథాలు చదువుతుంటే, ఎవలి ర్థంథం చదువుతుంటే వారు స్పష్టదర్శనమిచ్చారు. అవధూత చివటం అమ్మ చరిత్ర పారాయణ చేసినప్పుడు అమ్మ నాతో, “నేనే మీ అమ్మను!” అని చెప్పారు. అలాగే పాకలపాటి గురువుగాలి చరిత్ర చబిబినప్పుడు ఆయన స్వప్న దర్శనమిస్తే, “బాబుగారూ, నేను భరద్వాజ మాస్టరుగాలి శ్రీగురుచలిత్త పారాయణ చేస్తాను. నాకు ఈ సాధన సలపోతుందా?” అని అడిగాను. దానికి ఆయన, “పారాయణతో పాటు జ్ఞానంకూడా సంపాదించాలి” అన్నారు. నాకు మిలారేపా గాలి జీవిత చరిత్ర అంటే చాలా ఇష్టం. నేను సాధన సలగ్గా చేయటం లేదనిపించినప్పుడు వారి చరిత్ర చదువుకుంటాను. ఇలా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వారి అనురూపంతో పాటు అంది మహాత్ముల అనురోధిన్నా నాకు ప్రసాదిస్తున్నారు. ముఖ్యంగా చక్కటి జీవితవిధానం దొరికింది. ఎంత కష్టపడి అయినా సరే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్టే నడుచుకోవాలని నా ఉద్దేశ్యం, లక్ష్యం. ఆ లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి వారి అనురూప ఆశీస్తులు ప్రసాదించమని హృదయపూర్వక నమస్కారంజలులు సమర్పిస్తున్నాను.

ఓం భవరోగనివాలిం శ్రీ భరద్వాజ సద్గురవే నమః! ●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్తరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550

Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271

Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాణి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్ఫుము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన పూర్వదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి మాస్తర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్గుతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురుషుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్తర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్తర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్తారు అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

శ్రీ గులివేలు మంగామ్మ తల్లి జన్మభాజనంత్రవ కార్యక్రమములు

01-10-2023 ఆషాధారము

ఉంటయ కార్యక్రమములు:

- గం॥ 05:30 - మేలుకొలుపు
 గం॥ 06:00 - కాకడ ఆరతి
 గం॥ 07:00 - గంధపు జలము, తులసి మారేడు పత్రములతో కూడిన జలము,
 పవిత్ర గంగాజలములతో మాతృదేవి సమాధికి ప్రత్యేక అజ్ఞానేకము
 తదనంతరము ప్రత్యేక ఆలంకరణ, అల్పాహార నివేదన
 గం॥ 09:30 - అల్పాహార ప్రసాద వితరణ
 గం॥ 10:00 - మాతృదేవి కి విశేష పూజ
 గం॥ 11:00 - గురుపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతి గాలచే సత్యంగము
 గం॥ 11:30 - గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గాలచే సత్యంగము
 గం॥ 12:00 - మధ్యాహ్న హోరతి
 గం॥ 12:30 - మధ్యాహ్న భోజన నివేదన
 గం॥ 13:15 - నుండి మధ్యాహ్న భోజన ప్రసాద వితరణ

సాయంకాల కార్యక్రమములు:

- గం॥ 16:00 - 'ఆధ్యాత్మిక జూగ్గుతి' ర్ఘంధము - సామూహిక పారాయణ
 గం॥ 18:00 - సాయంకాల ఆరతి
 గం॥ 19:00 - అపథాని శ్రీ మానేపల్లి నాగకుమార శర్మ గాలచే అష్టావధానం
 గం॥ 21:00 - శేష ఆరతి
 గం॥ 21:30 - షైవేద్యం, తదనంతరము ప్రసాద వినియోగం
 గం॥ 21:45 - పవళింపు సేవ

02-10-2023 సంఖ్యారము

ఉంటయ కార్యక్రమములు:

- గం॥ 05:30 - మేలుకొలుపు
 గం॥ 06:00 - కాకడ ఆరతి
 గం॥ 07:00 - మాతృదేవి సమాధికి అజ్ఞానేకము
 తదనంతరము అలంకరణ, అల్పాహార నివేదన
 గం॥ 09:30 - అల్పాహార ప్రసాద వితరణ
 గం॥ 10:30 - గురు పుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ మంచి
 గురుపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతి, శ్రీ అడిదం శ్రీకాంత్ గార్లతో సద్గుణిష్ఠ
 గం॥ 12:00 - మధ్యాహ్న హోరతి
 గం॥ 12:30 - మధ్యాహ్న భోజన నివేదన
 గం॥ 13:30 - నుండి మధ్యాహ్న భోజన ప్రసాద వితరణ, కార్యక్రమము ముగీంపు.

శ్రీ గులివేలు మంగామ్మ బహ్య సన్మాధానము

గుమ్మిళంపాడు, సంత సూతలపాడు మండలం, తుంకాశం జిల్లా (ఆంధ్రా)

(వివరములు కొరకు: శ్రీ తిథిధర్ : 9849645573, శ్రీ రమేష్ : 9440018038)

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

**శ్రీ శిల్పీ సాయనాధు మహారాజ్ మహాసమాధి పర్వతినము
విజయంర్థము (24-10-2023)**

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.